De drie kemphaantjes

bron
De drie kemphaantjes. S. en W. Koene, Amsterdam ca. 1795

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_dri013drie01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

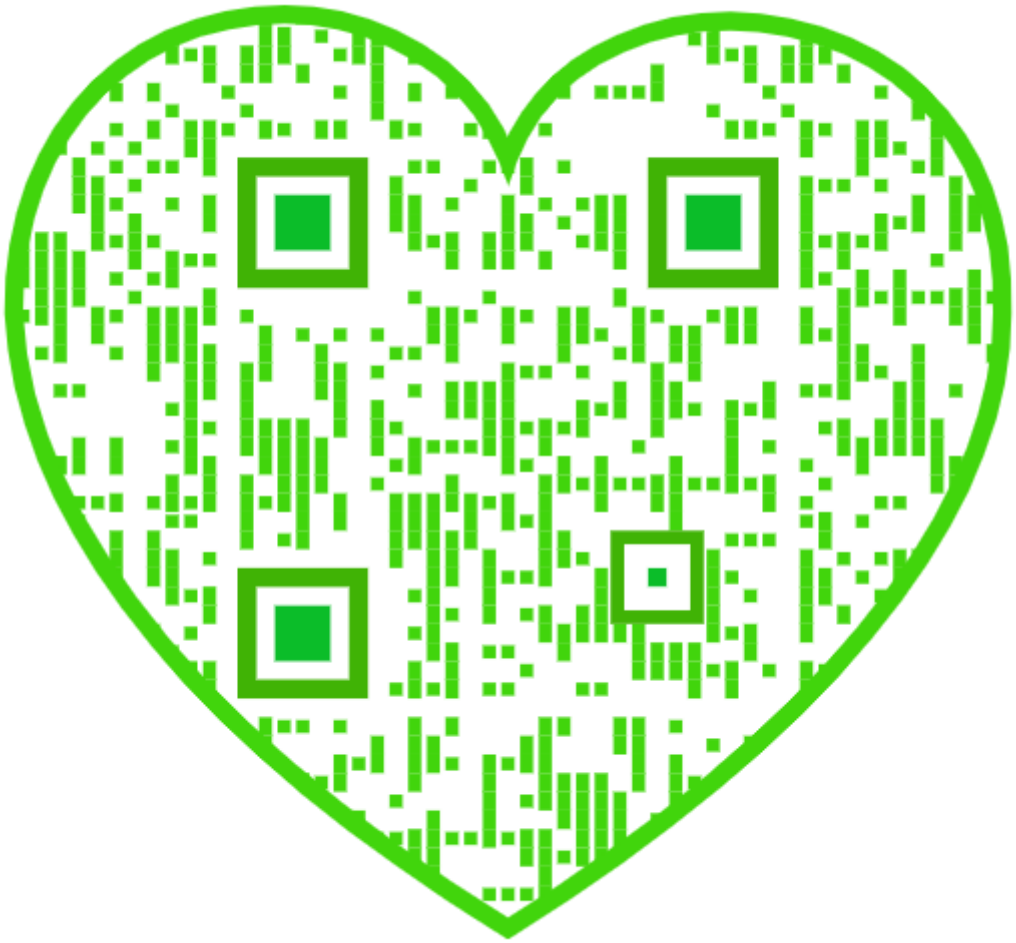

De drie kemphaantjes.

Op de Dood van Monsieur Malbrouk.

Op een Aardige Wys.

MAlbroek gaat ten oorlog varen,
Mironton ton ton mirontaine
Ach! zou hy wederkeeren,
Of blyven in het Veld, bis.

2. Te Paasschen zal hy komen,
Mironton, &c.
Te Paasschen zal hy komen,
Of op een ander tyd, bis.

3. Die daagen zyn verdweenen,
Mironton, &c.
Die daagen zyn verdweenen,
Malbrouk die komt niet weer, bis.

4. Mevrouw klimt op haar toren,
Mironton, &c.
Mevrouw klimt op haar toren
Soo hoog als zy maar kon, bis.

5. Sy ziet haar Pagie komen,
Mironton, &c.
Sy ziet haar Pagie komen,
Hy was in 't swart gekleed, bis.
6. Myn edele kind laat hooren,
Mironton, &c.
Myn edele kind laat hooren,
Wat tyding brengt gy mee? bis.
7. Myn boodschap zegt den Jonker
Mironton, &c.
Myn boodschap zegt den Jonker,
Is vry niet aangenaam, bis.
8. Gy gaat in traanen smelten,
Mironton, &c.
Gy gaat in traanen smelten,
Als gy myn reeden hoort, bis.
9. Legt af uw mooije kleeren,
Mironton, &c.
Legt af uw mooje kleeren,
Van glinsterend zatyn, bis.
10. 't Is tyd mevrouw van weenen,
Mironton, &c.
't Is tyd mevrouw van weenen,
Heer Malbrouk is een Lyk, bis.
11. Den man is reeds begraven,
Mironton, &c.
Den man is reeds begraven,
Hy eet of drinkt niet meer, bis.
12. 'k Heb hem in 't Graf zien dragen
Mironton, &c.
'k Heb hem in 't Graf zien dragen,
met rouw en droef geklag, bis.
13. Ja door vier Officieren,
Mironton, &c.

Ja door vier Officieren,
Met floers al op de mouw,

14. Den eene droeg zyn Sabel,
Mironton, &c.
Den eene droeg zyn Sabel,
Den ander zyn Borst Harnas, bis.

15. Syn Schilt wiert ook gedragen
Mironton, &c.
Syn Schilt wiert ook gedragen;
En verders droeg men niets, bis.

16. Het Graf was op de hoeken,
Mironton, &c.
Het Graf was op de hoeken,
Met Roosen ook versierd, bis.

17. Wyl nu de Oorlogs mannen,
Mironton, &c.
Wyl nu de Oorlogs mannen,
Daar weende overluid, bis.

18. Men hoorde 't Nagtegaaltje,
Mironton, &c.
Men hoorde 't Nagtegaaltje,
Daer zingen overluid, bis.

19. De plegtigheid voltrokken,
Mironton, &c.
De plegtigheid voltrokken,
Kroop ieder na zyn bedt, bis.

20. Den eene met zyn Vrouwe,
Mironton, &c.
Den eene met zyn Vrouwe,
Een ander met zyn liefje, bis.

21. Elk kon een byslaap krygen,
Mironton, &c.
Elk kon een byslaap krygen,
Dit spel ging gansch gemeen, bis.

22. Ik ken wel duizend meisjes
Mironton, &c.
Ik ken wel duizend meisjes,
Ja duizend en nog meer, bis.
23. En die wel zouden lyden,
Mironton, &c.
En die wel zoude lyden,
Een Vogel in haar kooy, bis.
24. Dit lyden ook de zwarte,
Mironton, &c.
Dit lyden ook de zwarte,
So wel als blond geslagt, bis.
25. Een rotze zou niet walgen,
Mironton, &c.
Een rotze zou niet walgen,
Van zo een lekker ding, bis.
26. Het schynt dat deeze sleutel,
Mironton, &c.
Het schynt dat deeze sleutel,
Op alle slooten past, bis.
27. Mevrouw op deze woorden,
Mironton, &c.
Mevrouw op deze woorden,
Gaf een bedroefde zugt, bis.
28. Want Malbrouk had voor deeze,
Mironton, &c.
Want Malbrouk had voor deeze,
Haar meer als eens getoond, bis.
29. Dat hy van Venus vrienden,
Mironton, &c.
Dat hy van Venus vrienden,
De minste niet en was, bis.

Op de Dood van Monsieur Malbrouck

In 't Fransch.

1.

Malbrouk s'en va en Guerre,
Mironton ton ton mirontaine,
Malbrouk s'en va en guerre,
Avec sa grande armeé... bis.
Pour sa femme quelle peine,
Mironton, &c.
Pour sa femme quelle peine,
Fout il nous séparer... bis.

2.

Au Chemin de la Gloire,
Mironton ton ton mirontaine,
Au chemin de la Gloire,
Je sais quil faut marscher... bis.
Consolez vous machere,
Mironton, &c.
Consolez vous machere,
Dans peu je reviendrai... bis.

3.

Au Chemin de la Gloire,
Mironton ton ton mirontaine,
Au chemin de la Gloire,
Vous m'allez voir marcher...
Je reviendrai a pâques,
Mironton, &c.
Je reviendrai a pâque
Ou a la trinité... bis.

4.

La trinité se passe,
Mironton ton ton mirontaine,
La trinité se passe,
Malbrouk ne revient pas... bis.
Madame monte a sa tour,
Mironton, &c.
Madame monte a sa tour,
Au plus haut est montée... bis.

5.

Elle voit venir son page,
Mironton ton ton mirontaine,
Elle voit venir son page,
Tout de noir habillé... bis.
Mon page mon beau page,
Mironton, &c.
Bean page mon beau page,
Quelle nouvelle apportez... bis.

6.

Je vous dirai Madame,
Mironton ton ton mirontaine,
Je vous dirai Madame,
Vos beaux yeuz vont pleurer... bis.
Quittez vos habits Roses,
Mironton, &c.
Quittez vos habits Roses,
Et vos satins prochés... bis.

7.

Monsieur Malbrouk est mort,
Mironton ton ton mirontaine,
Monsieur Malbrouk est mort,
En mort & enterré... bis.
Je le vu porté en terre,
Mironton, &c.

Je le vu porté en terre,
Par quatre Officiers... bis.

8.

L'un porté sa Cuirasse,
Mironton ton ton mirontaine,
L'un porté sa Guirasse,
L'autre son bouclier... bis.
L'un porté son grand sabre
Mironton, &c.
L'un porté son grand sabre
Que Chacun admires... bis.

9.

A l'entour de sa tombe,
Mironton ton ton mirontaine,
A l'entour de sa tombe,
Romarins l'on planta... bis.
Sur la plus haute branche,
Mironton, &c.
Sur la plus haute branche,
Le Rossignol chanta... bis.

10.

Malbrouk dans cette guerre,
Mironton ton ton mirontaine,
Malbrouk dans dette guerre
A paru triomphant... bis.
Il a en Engletaire,
Mironton, &c.
Il a en Engletaire,
Combattu vaillenmant... bis.

11.

O mort impitoyable,
Mironton, &c.
O mort in impitoyable,
Comment na tu pas tort... bis.

Qu'un guerrier si aimable,
Mironton, &c.
Qu'un guerrier si aimable,
Suççombe a ton effort... bis.

12.

Malbrouk qu'elle desesdoir,
Mironton, &c.
Malbrouk qu'el desespoir,
Ne pouvant plus te voir... bis.
Je n'en dit pas davantage,
Mironton, &c.
Je n'en dit pas davantage,
Car je mon Coeur Outré... bis.

13.

Mon Cher Malbrouk est mort,
Mironton, &c.
Mon cher Malbrouk est mort,
J'en suis desesperée... bis.
O brave Genéral,
Mironton ton ton mirontaine,
O brave genéral,
Cet époux bien Aimé... bis.

14.

Les Ceremonies faites,
Mironton ton ton mirontaine,
Les Ceremonies faites,
Chacun la Regretté... bis.
On lira dans L'histoire,
Mironton ton ton mirontaine
On lira dans L'histoire
Combien tu fus guerrier... bis.

Een Nieuw Lied van het Haane en Henne-Gepik.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Komt vrinden luystert na dit lied,
Al wat van de winter op de Maas is gescheid,
Al van twee meisjes
En twee Heereknegts,
Zy reden te zamen,
Zy kwamen te regt.

2.

Maar vrinden neemt 't zoo kwalyk dog niet,
Ik noem niemant zyn naam hoe hy hiet,
Ik heb het gedagt,
Wil mynder verstaan;
Dat het is geschied?
Van een hen met een haan.

3.

Hyza mannen komt nu reys hier,
Nu zult gy eens horen een aardig plyzier,
Al van twee haantjes,
Zoo proper en fier,
Twee hennetjes,
Pikte zy voor plyzier.

4.

Sy waren twee haantjes zonder jok
Sy hadden haar eyge henne op hok
Sy waren zoo hanig

Gekemt en gespoort
Sy hebben haar eygen
Henne behoord.

5.

Dees haantjes waren van pluymen zeer net,
Sy waren nog nooit van geen haan bezet,
Het waren pas kuykens,
Van agtien jaar,
Haar sporen wild horen,
Die wribbelde haar.

6.

Dees haantjes die toonden zoo hogen moet,
Sy smeeten de hennetjes onder de voet,
Dat hane gekyf,
Hoord wat een bedryf,
Sy stakken de henne,
Penne in 't lyf.

7.

Terwyl dat de hennetjes met malkaar
Sig rukte en plukte malkander in 't haar:
Toen kwam 'er terstond,
Veel jongens in 't rond;
Soo dat 'er de haan,
En de hen weer op stond.

8.

Nu is het gekomen aan het ligt,
Daarom zoo heeft men dit liedje gedigt;
Van het hane gespoor,
En henne bekoor,
Want ligtelyk,
Komen 'er kuykens van voort.

9.

Oorlof meisjes nu altemaal,
Wagt u voor het toekomende jaar,

Want als 't weer geschied,
Op de Maas in 't ried,
Dan gaan ik aan 't digten,
En zingen een lied.

Op de Huis-Timmerlieden.

Stem: Laat ons deze Roemslag zingen.

Nu heb ik weer wat nieuws aan de hant
Door de huistimmersmans uitgevonden,
Die met de Meisjes abondant,
Leeven na de Timmermans trant,
Geen ambagsman die zo kan leeven,
Wie zou hem niet tot timmeren begeeven,
Wat is het Timmeren zoet, bis.
Wy leeven zonder vreezen.
Als wy aan de Winkel koomen,
Dan vragt men waar is de jongen,
Die dan wat haalt voor onze mond,
Kout inneemen dat is gezond,
Zo leeven wy dan als heeren,
Wie drommel zou geen timmere leeren,
Wat is het Timmeren zoet, bis.
Wy leeven zonder vreezen.
En als wy dan uit werken gaan,
Kyken wy naar 't grapigste meisje,
Die houwe wy wat aan de praat,
Zo is een Timmerman van aart,
Dan krygen wy weer een lessie,
't Is uit men Heer zyn flessie,
Dan drinken wy, bis.
Gezondheid van 't meisje.
Als wy dan in den keuken komen,
Leeven wy weer zonder schroomen,

Een boterham dat is terstond,
En een kusje voor haar mond,
Dan haalt zy wat uit de kelder,
Een Flesje dan en is wat helder,
Dan drinken wy, bis.
Gezondheid van ons byden.
Als wy dan van 't werk koomen,
Leeven wy weer zonder schroomen,
Ziene wy dan de een of aar,
Vraagen of de koffie is klaar,
Zy zeggen wilt gy mee drinken,
Of zy geeven ons de wenken,
Al van haar heer, bis.
Of van haar Juffrouwen.
De meisjes zeggen het ook allegaar,
Daar is geen beeter mensch op aarde,
Als een Timmerman van waarde,
Want zy zynen altoos klaar,
Daarom wilt u niet bedenken,
Altoos op een Timmerman wenken,
Dat is een bestig man die jou zo lekkertjes,
Zo lekkertjes zoenen kan.

Aardig Lied van een Bloemist en een Tuin-Meisje.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Ik ging myn lestmaal eens vermyden,
Buyten aan een klaar rivier;
Wat vond ik toen daar ter zyden,
Een zoet meisje van plyzier,

Was zoo'n aardig fraay lief meisje,
Ik kwam by haar en sprak haar aan,
En ik vroeg haar voor een reisje,
Om eens in haar hofje te gaan.

2.

Maar zy liet myn aanstonds binnen,
Zy zei bent gy een bloemist?
Ja zoo sprak ik myn engelinne,
Ik heb zoo veel zaat verkwist,
Komt wild u zaat dan zoetjes strooyen,
In de tuyn heel goed en fyn;
Ik hoop dat het wel zal groeyen,
Door de heete zooneschyn.

3.

Een weinig verder ben ik getreden,
Regt tot voor de binnedeur,
Daar sprak zy met vermoede leden,
Zoete lief maakt geen rumoer;
Ach myn zoete sjakkelyntje!
Is het dat ik u bloempje pluk,
Anders heb ik nog een plantje,
Zoo u zaat niet goet en lukt.

4.

Zoete lief wild dog niet schromen,
Als dat myn zaat niet goed en baart,
Dan zou ik in u hof niet komen,
En ik was die gunst niet waart;
Maar ik hoop myn zaat zal schieten,
Het een wat kort en het ander lang,
Ik zal het dan wel komen gieten,
Naar de zon zyn ondergang.

5.

Jonkman gy doet myn plyziere,
want myn tuyn die lyd wat hoog,
Schoon het lopen der riviere,
word myn tuyn ook wel eens droog;
Maar ik denk in myn vyf zinnen,

Als dat daar geen hovenier
Nog nooit heest geweest van binnen,
Om te nemen zyn plyzier.

6.

Voor het leste dan bloemiste,
Die dit heeft gecompeteert;
wilt u zaat zoo niet verkwiste;
Maar het tog wel imployeert;
Zaaid by dagen en ook by nagten,
En zoekt na een lieve meid;
Daar gy met liefde na zal tragten,
Dus u zaak wel overleid.

Een nieuw Lied, op de dood is 't niet.

1.

De dood is 't Niet,
Men moet dog eenmael sterven, bis.
Men moet eens het Leeven derven,
Elk uur kort onze dagen af,
Men wandelt altoos naar het graf, bis.

2.

Gy was myn Eygendom,
Maar ach! helaas, het uur gy leeft, bis.
Niet meer voor my ik leef,
Niet meer voor uw,
Komt o myn Lief zo gy 't begeerd,
Zo lang uw Oog myn lyden deert, bis.

3.

Myn Vader wagt met ongedult,
Naar het uur dat gy myn trouwe zult, bis.
Want ik die uw zo teer bemind,
En uw teedere min was my een schyn
De dood is het einde van myn pyn, bis.

Berouw van een Jonge Maagd.
Die haar Maagdom voor 9 Kroonen heeft gewaagt.

Vois: Nu zit ik in besware.

Komt hier al by gelopen,
Het is een aardig Lied,
Men zal 't u gaan verkoopen,
In de stad geschiet;
Maar al die het zingen,
Dogters of Jongelingen,
Maar 't is niemendal,
Hoord eens wat raar geval. trala.

2. Een dogter na de mode,
En vol Minnepyn,
En zo vol nieu methode,
Moet 'er een popje zyn;
Had een Beminde,
Maar geen trouwgezinde,
Ziet die Minnaar zot,
Die houd met haar de spot. trala.

3. Het waar een Venus Jonker,
Met gebonde haar,
Maar eene Regte Pronker,
Net of 't wat waar,
Eenen uytgeleezen,
Om dat hy wert gepreeze,
Van deze ligte Dant,
Die hy liet in de schant. trala.

4. Hy door de min verslonde
Heeft al tot zynen Lief,
Door iemant toegezonden
Eenen Minebrief:

Die het hem verhaalde,
't Was min die haar bestraalde,
Het is myn Amaril,
Tot u is myne wil. trala.

5. Tot al zyn minneklagte
Kwam zy eerst tot hem,
Daar Cuipido na tragte,
Met een Luider stem,
Die met zyn Tierande,
Zyn pyltje en boog spande,
Schoot haar een schigt,
In donker zonder ligt. trala.

6. Als hy zyn Offerhanden,
Voor Venus Altaar,
Hadt laate brande,
Doe sprak hy tot haar,
Ik zal niet Mankeren,
Van uw te Convoijeren,
Weest niet in pyn,
Voor dat gy t'huis zult zyn. trala.

7. Cupido wat zal 't wezen
Met deze ligte dant,
Zyn pyltje is gereezen,
'k Vrees voor Venus Kwant,
Maar hy zou niet willen,
Zoo een Amarille,
Maar hy staat hem niet aan,
Zyn Liefde is gedaan. trala.

8. Als het nu was geleden,
Eenen korten tyd,
Is zy tot hem getreeden,
En heeft tot hem gezeyd,
Weet gy niet myn Jonker,
Dat gy laast in donker,
Hebt myn Blom geplukt,
En van zynsteel gerukt, trala.

De Maagt vraagt om te Trouwen.

9. Daarom kom ik u vragen,
Met een droef getraan,
Of gy in korten dagen,
Myn zult trouwen gaan?
Wagt gy nog langer,
Gy weet dat ik ben zwanger
Komt het in ieders mont,
Het is voor ons een Affront. trala.
10. Vier Maande Olve Justes,
Hebt gy myn bemind,
Maar tegen in Augustes,
Verwagt ik me kind,
Myn lief je bent de Vader,
wilt tot me komen nader,
Dan vrees ik voor geen troost
Voor geenen kwaaden Oost. trala.

De Jonkman spreekt.

11. Daarom heeft hy zyn reden,
Eens gesproke uit,
U smeke en gebede,
Baart u geen geluid;
want eer ik uw van trouwen,
heb gesproke aan,
Heb ik met een ander,
in het Verbond gestaan. trala.
12. Juffrouw stelt u gedagten,
Tog maar aan een kant,
Doet tog aan niemand klagte,
't Is gebruik van 't Land;
Ik zal u wel lone,
Daar zyn 9 Krone,
En zwyg dog van me stil,
Voldoet dog myne wil. trala.

De Meid ontfangt het Geld.

13. Zy heeft de Ronde Schyven,
Doe genoomen aan,
waar op zy moest blyven,
Sonder eene man,
En het kint te gader,
Bleef zonder Vader,
Voor eene kleinen Som,
Adie myn Magedom. trala.

14. Daar leid de Nieuwste Mode,
Van onze Amaril,
En zoo veel nieuw Methode,
Achter in den bril;
Heeft zy nog wat strikken,
Zy kan 'er mee Opschikken
't Is voor haar een spyt,
Zy is haar Maagdom kwyt. trala.

Den Jonkman spreekt.

15. Ik wil uw Dienaar blyven,
Jonge dogter lief,
Als gy my komt te schryven,
Eene minnebrief,
'k bid u voor dezen,
Laat hem aan niemant Leezen,
dan maakt men geen Liedt,
Hoe alles is geschied. trala.

16. Oorlof Jonkmans van eere,
Volg Mynen Raad,
Gaat gy eens Confieeren,
Of uit vreien gaat:
dan word men met de Tonge,
Van Mondus niet bespronge,
Of men zal dit stuk,
Niet stellen in den druk. trala.

Een Nieuw Lied.

Op een Lieffelyke Vois.

1.

Laest toe Fielis lag te droomen /
By haer wol en graesde Vee /
Dogt zy dat zy was gekoomen /
op een Yland aen de zee /
Daer Leander haer verlied /
En voor eeuwig van haer vlied /
Sy was bedrukt en klaegde vier /
Bedroeft in 't binnenste van haer Siel.

2.

Is 't niet beter dat ik sterf /
Door uw ontrouwelooze hand /
Eer mijn de min geheel doorkerf /
Eer my de wolf verscheurd op 't land /
Of laet gy mijn voor eeuwig hier /
Voor een prooy of Leeuw of Stier /
Die mijn hier in mijn bloed versmag/
Voor eeuwig hier begraven lag.

3.

Waerom heeft gy mijn geroepen /
Uijt mijn Ouders arme hut /
Daer gy stil voorby kwam sluypen /
En heeft mijn van haer weg gerukt /
Swoer dat gy mijn nooit verlaeten zou/
Hier in het naerste van 't Wout /
Maer denk uw Eede zijn om niet /
Den Hemel 't alles hoord en ziet.

4.

Waer zijt gy nu trouwloozen /
Foei gy die my zoo verlaet;
Zeg wat weg heeft gy gekoosen /
Zeg my waer gy heene gaet /

Kom doorsteekt mijn blanke borst /
Daer uw Hart en Siel na dorst /
In tre gewillig de Wereld af /
En daal hier in 't duister graf.

5.

Terwijl dat zy dus lag te droomen /
Dogt zy zag een Monster staen /
Dat na haer toe wilde komen /
Met zoo was haer slaep gedaen /
So was verschrikt en leefden schier /
Door 't aensien van 't vreeslijk dier /
Maer zy verstoute haer gemoet /
En vuelde een andere minne gloet.

De Beklaagende Minnaar.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Adieu dan Vaderland en vrinden
Ik moet na zee,
Adieu zoet lief die ik Beminden:
Die ik met lust
Soo dikmaals heb gekust.

2.

Ik weet Jongmans u soete woorden,
U lief gelaat,
Die een jonge Maagd haar hart bekoorden,
Ik blyf in getraan,
Gy moet na Indiaan.

3.

Ach Ach hoe zuur valt my dit scheiden
Dat ik van u,

Van myn waarde zielsvoogdes leyden,
Hemel wat verdriet,
Ik moet en ik kan niet.

4.

Daarom minnaar houd op van klaagen,
'k Weet dat gy moet
Op de Zee u jong leven waagen,
Denkt 't woord van myn,
God zal u Trooster zyn.

5.

Gy zyt de schoonste Lief op de aarde,
Myn waarde Pand,
Wy zulle samen Trouw aanvaarde,
Zoo dra ik kom aan 't Land,
Houd u dog maar Constant.

6.

ô minnaar wilt dog niet treurig weezen,
Blyft myn getrouw,
Daar voor zal ik dood nog baaren vreezen,
'k Geef myn regter hand
Myn bloed voor u te pand.

7.

Ik zal het Jawoord wel onthouwen,
Myn lieve Lam,
Wy zullen met elkander trouwen.
'k Heb u handschrift zoet,
Geschreeven met myn bloed.

8.

Adieu zoet Lief myn uitgeleezen,
Voor 't laast vaarwel,
ô schrik om u ben ik vol vreezen
Voor 't laatst vaarwel,
Adieu schoon Isabel.

9.

Nog eens een kusje voor het leste
Bewaar u blom,
Dat is voor u het allerbeste,
Bewaar u blom,
Tot dat ik weder kom.

Het Manuaal.

Wyze: *Wat is het schoon het Menschdom te verpligten.*

1.

Is het schoon het Menschdom te verpligten,
Door Liefde en Trouw voor 't Vaderland;
Wie zou dan zyn yver laaten zwichten,
Tot bloei van 't heil der Burgerstand?
Dus word Vryheid hoog geschat,
In ons Utrechts oude Stad,
Dus word Vryheid hoog geschat,
In ons Utrechts oude Stad.

2.

Doen wy 't vuur van yver blyken,
Dat elk op 't best zyn Pligt betracht:
Burgeren moed zal nooit bezwyken:
Wel aen dan mannen! *geeft* wel *acht*,
Werkt naar eisch staeg meer en meer.
Dit strekt immers u ter eer.
Werkt naer eisch staeg meer en meer,
De *Rechtehand* slaa *aan 't Geweer.*

3.

't Geweer om hoog! den haan gespannen
Leg aan, geeft *Vuur*, dit's braaf gedaan,

Dus toont gy u strydbre Mannen,
Voor 't best der Stad, *herstelt den haan*:
Vat de Patroon, en *opent* dien,
Wil de *Pan* met *Kruid* voorzien.
Sluit de Pan, o dappere Liên!
Doe uw Lust en Yver zien.

4.

Zwenkt het Geweer ter laading o braeven!
Patroon in de loop, de *laadstok uit*,
Wil uw Recht als Burger staeven,
Dus word Dwingelandy gestuit.
Laadstok in de loop gebracht
Dus verkrygt de schot meer kragt.
Laadstok op zyn plaats gebracht
't Geweer op Schouder geeft nu acht.

5.

't Geweer by de Voet wil vlyt betoonen:
Dus verkrygt Gy roem en Eer,
Vryheid zal uw mild beloonen
Tot uw vreugd *legt neder het Geweer*
Neemt op 't Geweer met mannen moed
Geweer op Schouder, dat uw bloed
Nooit ontaar' van Batoo's moed,
Maar uw vrye Stad behoed.

6.

Presenteer het geweer, o Vrinden!
Recht om keert u, *Lings om keert.*
't Geweer op schouder, eeusgezinden
Daar den een den ander leert.
Voorwaarts het geweer nu *Velt.*
Elk vertoon zich als een Held
't Geweer op Schouder weer gesteld.
Elk vertoond zich als een Held.

7.

Wilt nu *het Geweer Verdekken*
Onder den Linker Arm gebracht.
Wat zal 't ons tot vreugd verstrekken
Als elk zyn Burgerpligt betracht.
't Geweer op Schouder, recht op en neêr,
Hoog in de Rechter Arm 't *Geweer.*
't Geweer op Schouder, recht op en neêr,
Dat uw yver staag vermeêr.

8.

Vryheids Vlag moet altoos waaijen
Zo werd onraad afgekeert.
Wilt u *Rechts om, Lings om* draaijen
Rechts om keert u, *Links om keert.*
Brengt het *Geweer* nu *by de Voet.*
'k Roem o Burgery uw moed.
't Geweer in den arm, dat is goed.
'k Roem o Burgery uw moed.

9.

Is het schoon het Menschdom te verpligten,
Door Liefde en Trouw voor 't Vaderland;
Wie zou dan zyn yver laaten zwichten,
Tot bloei van 't heil der Burgerstand.
Dus word Vryheid hoog geschat,
In ons Utrechts oude Stad.

Een Nieuw Lied.

Op een Aardige Wys.

1.

Laast lag ik en sliep in 't groene veld,
In myn droom zag ik myn zoetst beeld,
Die daar my zeide schoon lief kom by my,
Gy doet my treuren mee geweld.

2.

Gy word van my zo minnelyk geagt,
Want u oogjes zyn vol van minne klagt,
U droevig klagen, by nagten en dagen,
Want myn Jonkhertje van minne brand.

3.

Als Aurora verdween in 't Zonne Ligt,
Dan kwam Febus met zyn bleek gezigt,
Met zyn straalen, kwam nederdalen,
Toen kreeg ik haar in 't gezigt.

4.

Ik zei myn lief myn schoonste Engelin,
Die ik aan een klaar waterkantje vind,
Met zoo een diep ootmoet, nam ik afscheid met myn hoed,
En zoo heb ik dees Maagd gegroed.

5.

Zy salveerde my op 't zelve pas,
Ik meenden dat ik in den Hemel was,
Ja met lusten ging men rusten,
By malkanderen in 't groene Gras.

6.

Als wy dan spreeken van de min,
Ik zei myn liefje schoonste Engelin,

Ik zeider myn schoonder Jonkvrouw,
Helpt my uit den Rouw geeft my maar een zoen op Trouw.

7.

Gaat weg Jonkmans met al u loos geschrey
Want de Jonksmans zyn vol bedriegery,
Zoekt u Pleisieren by de Dieren,
Die daar zitten in de Wey.

8.

Want gy bemind myn bloempje om zyn fleur,
En 't Meisje om haar kleur,
Als het was geplukt, en in 't zand gerukt
En dan zoud gy 'er my laaten in druk.

9.

Ik zweer by Hemel, Sterre, Zon en Maan,
Dat ik myn liefje altoos by zal staan,
Zoo wel in lyden als in 't verblyden,
ja tot dat de dood komt aan.

10.

Adju dan Lief nu neem ik myn afscheid
Adju dan Herderin, adju dan waarde Bruid,
Myn genugt is uit, waar me ik myn klagt
Besluit, Adju waarde beminde Bruid.

11.

Jonkman ik zie u standvastigheid,
Nu ben ik heel gantsch tot u bereid,
Nu wil ik myn leden, aan u besteden,
Ja tot dat de dood ons scheid.

12.

Jonkman als gy u Lief opregt bemind,
Hart en Liefde die 't alles overwind,
Schept maar goede moet, zuur zal worden
zoet, Als gy dan u best maar doet

Vermakelyke Minne-klagt, tusschen een Jager en een Veld-godinne.

Op de Wyze: Hoe zoet is het minnen.

Lestmael ging ik door het veld
Met myn brak en haesewinden /
Om het wild eend te verslinden /
Langsaem aen ik wiet ontsteld /
Digt al by die groene faleyen /
Begon myn hert schier te verblyen;
Een zoet geluid / een zoet geluid /
Van een schoon veld godinne /
Ik bleef wat staen versinnen.

Jager.
Door den zaek en melody /
Van die schoone herderinne /
Wierd myn hert gequeld van binnen;
Ik voegde my stil aen haer zy /
Ik zy zoete lief ik moet wat rusten /
Aen u zey en in dees kusten /
O zoete velde blom / o zoete velde blom /
Mogt ik u dienaer wesen /
Dan was myn pyn genezen.

Harderinne.
Jaeger ik blyf in eenigheyd /
En met myn schaepkens wil ik leven /
In het zoete veld verheven /
By de zoete lieberteyt /
Want ik heb geen lust in paeren /
Ik ben nog te jong van jaeren /
Ag jager zoet / ag jaeger zoet /

Wilt een ander maer minne /
Maer geen herderinne.

Jager.
Schoonste velde-blom van 't land /
Laet my uwen dienaer wesen /
In het groene veld verheven /
By u schaepkens heel sermand /
Ik zal u schaepkens helpen weyden;
En van den wolf wel bevzyden/
By dag en nagt / by dag en nagt /
Zal ik op u schaepkens wezen/
Wilt my u u trouw nu geven.

Herderinne.
Iaeger ik heb geen vermaek /
Als in het zoet vogels zingen /
Daerom wilt u gouw verzinnen /
Want gy my niet aen en staet /
En laet my in dese huslen /
Hier al by myn schaepkens rusten:
En by het geklank / en by het geklank/
Van de vogelen dieren:
Die hier in het veld al swieren.

Jager.
O Schoonste blom al van het land!
Laet my tog u min verwerven.
Anders moet ik treurig sterven/
En zyt tog door min constand/
Want ziet de vogelen en dieren:
Hoe zy in de velde swieren:
Al door de min / al door de min/
En niet zoete tyden /
Haer tot de min bereiden.

Jager.
Het paert door min al wat 'er leest/
In de visschen in de stroomen/

Het gevogelt komt ons toonen:
Hoe het met zyn gaepken herleeft /
Ia het vreedste dier op d' aerde /
Door de min het ook al paerde /
Schoonste engelin/ schoonste engelin /
Laet my tog troost verwerven /
Of ik moet van liefde sterven.

Herderinne.
Iaeger zoo ik ken u hert /
Ik zal myn trouw in 't veld u geven /
By myn schaepkens zoet verheven /
Gedaen is al u pyn en smert /
Ik zie u standvastigheden /
Nu zullen wy haest op heden/
In 't groene veld /
Met vreugden erleven /
Al door de min gedreven.

Herderinne.
Alle minnaers van het veld /
Wilt nu al een vergaeren:
Herders hoort naer myn verklaeren /
Of de Bruyloft-feest verselt /
Speelt nu ook op de trompetten /
Cleter Fluyt ende Cornette /
Waekt zoet geschal / maekt zoet geschal/
en laet de roemers klinken/
Wilt de fante nu drinken.

Een Aangenaam Minne-Lied.

Op een Lieffelyke Wys.

Liefje u zoet weezen.
Ontroert myn hart by dag en nagt,
Myn lief myn uitgeleezen.
Ach aenhoord myn klagt;
Opend u zinne,
Maakt dog wat plaets in u jonghert,
Op dat ik mag vinde bis.
Het einde van myn smert.
Herder al u klagten
Die gy hier doet by dag en nagt,
Die zal ik nooit agten,
Verkeert in u gedagt;
Gy komt myn ontrusten,
Terwyl myn Koetjes in het Groen
Weiden na haer lusten bis.
Al in het Maizaizoen
Laet u Koetjes weiden,
Voegt u wat nader aen myn zy,
Ik zal u verblyden
helpt myn uit de ly;
De Klaver snyden.
Eer dat de Zon de Nagt verjaegt;
Ach wat droevig lyden bis.
Is het voor een jonge Maegt.
Met den koelen Morgen,
hoord men het Pluimgediert alhier,
Die daar zonder zorgen
Zingen met plaizier;

Den dag verzieren,
De Vogelen doen haer Melody;
het zyn myn plaiziere, bis.
Ziet daer blyf ik by.
Aan wie zult gy 't klagen,
Als gy door hagel, Sneeuw en Wind;
Byna word verslagen
En van kouw verslind;
Ja zonder meiden,
Met u Melkstoopjes zwaer belaen; bis.
Die door Bos Velden weiden,
Zoo moet gy Melken gaen.
Draeg ik myn melkstoopje,
Myn Koetjes zo van stonden aen
Komen van zelfs gelopen
Om te Melken gaen,
Al door de Weide,
Ach dat is voor myn zo aengenaem;
Wilt u gaen vermeiden, bis.
En draegt de Min nooit aen.
Zult gy dan nooit Minne,
Een hart dat voor u Liefde draegt?
Ach verandert van zinne,
Overschone Maegt;
Komt laet ons trouwen,
Ik zal u Eeren myn Vriendin;
Het zal u nooit rouwen, bis.
Zyt maer constand daer in.
Herder laet ons Leeven,
Te zamen in vreugde met malkaer;
Ziet daer word gegeeven,
Myn trouw heel voorwaar;
Al in u handen,
Stel ik myn hart tot ondertrouw:

Door de Minne Banden, bis.
Zoo zyn wy Man en Vrouw.
Oorlof voor het leste,
Gy Minnaers al wie dat gy zyt.
Doet altyd u beste,
Want het is nog tyd;
Zy zal haer begeeven
En in u hand op eene keer;
Wilt in vreugde Leeven, bis.
En treurt niet meer.

Minnaars-klagt, over het verlaaten van zyn Lief.

Op een Aangename Wys.

1.

Hoe lang sal ik bedroefde minnaar blyve;
Die my met druk en droefheid ziet belaan:
Myn alderliefsten die heeft myn verlaaten;
Een ander minnaar heeft haar hert ontfaan:
Dat doet myn hert en al myn leden beven;
Die my met druk en droefheid heeft belaan.

2.

Als ik haar eerstmaal liefde kwam betonen,
Zy betoonde my een aldersoetst gelaat;
Zy kwam my met wederliefde loonen,
Hoe kan 't geschien dat zy myn so versmaat
Ik dagt dat haar jonkhert in 't myn kwam woonen;
Nooit en dagt ik op zo een looze daad.

3.

Waar is die tyd die ik nu lieb versleten;
Als ik by myn alderliefste plag te zyn:

Ag had ik 't van te vooren eens geweeten;
Dat haar afweezen my baarde zulke pyn:
Hoe zou een minnaars hert niet zyn ontsteken
Die voorwaar geen liefde krygt maar valschen schyn.

4.

Schoon dat ik ben nu van myn lief verstooten
Dog en wil ik haar afwezen nooit afstaan;
Ik wil de liefde ja dubbeld vergrooten,
Als zy my maar eens tot liefde wil staan,
Al wat ik zeg 't kan my tog niet baten;
Adieu dan schoon lief nu moet ik doole gaan.

5.

Nu wil ik voorts gaan by de wilde Dieren:
Daar men hier geen troost van menschen vinden kan;
By die wilde diere daar wil ik gaan zwiere
By 't pluimgediert ja Vogels over al;
Daar men geheele daage hoort tiere liere,
Love hunne schepper in het groene dal.

Een Nieuw Lied.

Op een Aardige Wys.

Luister Vrienden allemaal,
Wat ik U zal verhaalen,
Van een Hennetje met en Haan,
Zouden zaamen paaren,
Van de Galjon, allemaal laari laari,
Van de Galjon, allemaal laari rom en tom.

2. Zou een Hennetje en de Haan,
By malkander blyven,

Dan zal ik jou een Kintje maaken,
Reinen Maaget blyyen,
Van de Galjon, allemaal laari laari,
Van de Galjon, &c.

3. Sal je myn een Kintje maaken,
Reine Maaget blyven,
Dan zal ik jou op Kers nagt,
Rypen Druiven doen snyden,
Van de Galjon allemaal laari laari,
Van de Galjon, &c.

4. Zal je myn op Kers nagt,
Rypen Druiven doen snyden,
Dan zal ik jou op sint Jans nagt,
Schaasen leeren Ryden,
Van de Galjon, allemaal laari laari,
Van de Galjon, &c.

5. Zal je myn op sint Jans nagt,
Schaasen leeren Ryden,
Dan zal ik jou op de Zoute Zee,
In een Vaatje doen dryven,
Van de Galjon, allemaal laari laari,
Van de Galjon, &c.

6. Zult gy myn op de Zoute zee,
In een Vaatje doen dryven,
Dan zal ik een Meisje stuuren,
Die gy nu kan geryven,
Van de Galjon, allemaal laari laari,
Van de Galjon, &c.

7. Zal je myn een Meisje stuuren,
Die myn zal doen geryven,
Dan zal ik jou van witte Melk,
Swarten LETTERS schryven,
Van de Galjon, allemaal laari laari,
Van de Galjon, &c.

8. Zal je myn van witte Melk,
Swarten LETTERS schryven,

Dan zal ik jou van Haver Stroo;
Spinnen zo fyn als zyden,
Van de Galjon, allemaal laari aari,
Van de Galjon, &c.

9. Zal je myn van Haver Stroo,
Spinnen zo fyn als Zyden,
Dan zal ik jou Koeken beslaan,
Die Neegen Maanden dyjen,
Van de Galjon allemaal laari laari,
Van de Galjon, &c.

10. Zal je myn dan Koeken beslaan,
Die Neegen Maanden dyjen,
Dan zal ik jou een Moolen Steen,
Tegen den Stroom doen dryven,
Van de Galjon, allemaal laari laari,
Van de Galjon, &c.

11. Zal je myn een Moolen Steen,
Tegen de Stroom doen dryven,
Dan zal ik jou maaken een vrouw,
En reine Maget blyven,
Van de Galjon, allemaal laari laari,
Van de Galjon, &c.

12. Zal je myn maaken een Vrouw,
En reine maget blyven,
Ik dogt dat ik was een Juffrouw,
Maar door een Soldaat geryven,
Van de Galjon, allemaal laari laari,
Van de Galjon, laari ron tom.

Een Nieuw Lied.

Op een Aardige Wys.

1.

Sa jonkheyd weest nu al verblyd/
Want ziet de winter kout/ is nu al verdweene

Sa jonkheyt/ weest nu al verblydt/
Want het is in 't sasoen van de lente tyd;
Die nu is aen genoome/
Het is Aurora met haar bloemen/
Die verziert het jeugdig velt/
Alwaar Drouw dems met schoonheyt is gesteld.

2.

Syne de boompies nu weer verziert/
Staen met haer jeugdig lof;
Om daar mee te pronken
Syne de bosjes nu weer verziert;
Daar zoo menig vogeltje op tiereliert;
En het leewerekie en nagtegale/
Dat is 'er zoo bly en zoet van taale/
Het vinki zingt op wys/
Het gaet hier in 't bos als in 't paradys.

3.

Smorgens vroeg in den dageraet/
Al uyt een zugjen Aurora's straele/
Smorgens vroeg als den dageraet komt aen
Soo kraeit de voer zyn haen en de kwartel hoort men slaen/
En het leewerekie en nagtegale/
Dat is 'er zoo bly en zoo zoet van taele/
Yder vogeltje is weer verheugt/
Om dat het geeft in 't sasoen weer een volle vreugt.

4.

Siet eens hoe of den akkerman/
Hy werkt als een leeuw om zyn saet te saeje/
Siet eens hoe of den akkerman/
Hy werkt als een leeuw/alwat hy werke kan
Hy moest in de lente zajen/

Zal hy in den oost wat majen/
Hy werkt het zweet van zyn aenscheyn;
Door al de mense die in de sleede zyn.

5.

Komt men eens langs den waterkant/
Daer ziet men de visjes in de stroome/
En 't gevogelte op de boomen/
Yder vogeltje dat zoekt zyn paer/
ô **Ionkheyt wie gy zyt wiltze volge naer.**

Een Nieuw Herders-Lied.

Op een Aangenaame Wys.

IK kwam lestmael op een vroege morge
Wandelen door een groene laan,
Wie lag daar verborgen,
De Herderinne Filida,
Daar de Nagtegaal lieffelyk kweelde,
Speelde met een soet gefluid,
In het gelommer van de boomen,
Ter eeren van Leanders Bruyt.
Wel ik syde wel Nagtegaal schoone
Want u sang is myn plysier,
Komt gy zoo jou sang verstooren,
Met zoo zong de Leeuwerik hier:
Swemelde vloog hy na den Hemel,
Met zyn mindelyke taal,
En ik sy gy spant de kroone,
Maar toen sprak den Nagtegael.
Gy moet de Leeuwerik zoo niet pryse
Maar hoord eens na myn gefluyd

Wie kan meerder Vreugd bewyzen?
Klinkt booven alle vogeltjes uit,
Want myn zang die word gepreesen,
Veel meer als de lieffelykheit,
En Leander gy moet weeten,
Het is u bruitje een groot pleysier.
Leander die lag te slaapen,
Digte by een Waterkant,
En daar waren veel Herders knapen
En hy rust wat op zyn hand,
Filidaatje die zat alleene,
En sprak tot den Nagtegaal,
Wel waar of Leander mag weezen,
Met zyn Schaapjes prinsipaal.
En toen sprak de Nagtegaal schoon,
Tot Filidaatje meenig vout
Wel jou herder spant de kroonen,
Met zyn schaapjes in het wout,
En gaat wilt hem agterhaalen,
En wilt zoo jou Schaapjes hoen,
Want zyn Herders tas en wapen,
Wil hy u op trouw Weldoen.
Wel zou Leander dan wille trouwen
Sprak zy tot den Nagtegaal,
Wel ziet zulken roem der vrouwen
Want die zyln de Herders waart,
Want u besneeden leeden,
En u rooder kooraalen mont,
Gaat aan Leander 'u Trouw besteede
Dat van Liefde uyt hert en gront.
Wel ik groet u herderinne,
Met u schaapjes in het Wout,
Schenkt myn maar een kus der minne
Ik kom u bieden aan myn trouw,

Laate wy te saamen mengelen
Toe behoeding met ons twee,
En ons ziele saamen strengelen,
Toe zy worden belde een.
    En men sag Leander trouwen,
Dat al in de Oppersaal,
En de Bruyloft wert gehouden,
Van veel Herders met malkaar,
Wel men wenste samen segen
Lang te leeven met 'er spoet,
Speelgenootjes sag men sweeven,
En droegen saamen een roosen hoet.

Lof van Rozemond.

Stem: Jonkmans die wil gaan uit vryden.

Wakker op verliefde geeste,
Zing nu vrolyk en verheugt
Viert na Venus blyde Feeste,
En berst uit in volle vreugt;
In het aangenaam beschouwen,
Van de zoeten Roosemond;
't Eelste Pronkstuk van de Vrouwen
Daar myn ziel vermaak in vond.
    Zy die door de tooveryë,
Van haar lieve zoetigheid,
Brengt zo menig hert in leyë;
Eer zy door haar gunst verblyd,
Eer zy haar lieve zwarte oogjes
Met een mindelyke gloed,

En haar eel besnoeide boogjes,
Tot ons nederdaalen doet.
Zo lang is ons hert in leije,
En het brand in liefdens vlam,
Daar het meede heeft te streije
En maakt onze kragte lam,
En doet ons byna beswyken,
Door de heete minnenpyn:
Wanneer dat zy heen ging stryken,
Tot de dood ons einde zyn.
Ach! myn lieve ziels vrindinne
Staat myn deeze bee dog toe,
Dat ik myn verliefde Zinnen,
Aan u openbaaren doe,
Gy die mynen ziel doorgriefde
Doe ik u het eerstmaal zag,
En de lust gaf tot myn liefde,
Door uw vriendelyke lag.
Zag ik uwe lieve wangen,
Schoonder dan 't witst Albast;
En een roos rood bosje hangen
In het midden puntje vast,
Zag ik uwe lodder oogjes,
Luisteryker dan de zon,
En u gitte Hemel-Boogjes,
Daar gy Venus mee verwon.
Zien ik uwe Voorhooft pronke
Als een Altaar van de Min,
Waar op staage liefdens vonken,
Branden van ons ziel en zin,
En u Neusje wel besneeden,
Uitgehouwen als een Albast;
Zo van booven en beneeden,
Fraay en netjes afgepast.

En u Lipjes lieve meisje,
Van u rood coraalen mond,
Zyn het die zo meenig reisje,
Hebben myn Jonkhert gewont,
Want u lieve Lipjes bloeije,
Als de roode roose blaan;
Daar kan niet als Nektar vloeijen
En Ambroos u mond uitgaan.
Laat my dan een Beitje weeze
Die zig in het Blaadje zet,
En zyn Hooning weet te leezen,
Uit de Roos en fiolet,
Laat my dan myn armen buigen
Om u witte zwaane Hals,
En der Gooden Nektar zuigen,
Uit u Lipjes eel en mals.

Een Nieuw Lied van het Schip Concordia.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Kom hier Oost - Injevaarders al,
Ik moet uw wat verhaalen,
Hoe dat ik laast in dit geval,
Zo droevig ben gevaaren,
Al van de Kaap de bon essprans,
Met ons ses Scheepen vol en gans,
Zoude na huys toe zeyle,
Een-en-twintig hondert meylen.

2.

Wy zeylde zo al zaggies voort,
Op 't Eylant Sint Helena;

In 't zoet saisoen aanhoort,
Alles is ons verscheenen,
Eerst voor de Wint zo bakstaag heen
En was in vreugde zo 't scheen,
De Lienie wy passeerde,
Zonder dat ons iemant deerde.

3.

Van daar zo Zeylden wy al mee,
Tot in de krose weyde,
In de Zuid Amerikaanse Zee,
Wie zou zig niet verbleyden,
Maar die blydschap deurde niet lang,
Want een korte tyd daar an,
Gingen zy haar haast wende,
In droefheid en Elenden.

4.

Wy praayden daar een portegies
Die ons het ging beleyden,
hoe dat holland, en Engeland,
Te zaamen deede streyden,
Maar hy maakte ons niet verstoort,
Tot korpes en floores aanhoort,
Daar zeylde wy zeer lustig,
Dat maakte ons onrustig.

5.

Om reeden van een laager wal,
's Nagt gingen wy by draayen,
Des 's Morgens kwam by dit geval
Een Engels Schip ons praayen,
het was 's Morgens onder 't eeten tyd
Dat hy ons praayen kwam met vlyt
Ouder Ses of seeven glaasen,
het geen ons deedt verbaazen.

6.

Hy riep van waar komt jou reys,
Ons Capitein sprak zeer waardig,
Wy zyn van de Kaap gegaan,
Met ons zes Scheepen vaardig,
Toen antwoorde de Vyant terstont,
Stryk jou vlag of ik schiet u in de gront,
Wilt gy jou Vlag niet stryken,
hy schoot dat waaren blyken.

7.

Ons brassen en ons looppent goed
Alles was stuk geschooten,
So dat wy niet met der spoet,
Ons hulp konnen vergrooten,
Wy waren de laasten van de vloot
Toe hy ons terstont doorschoot,
En ons deed aanranden,
Dat het waater ons vermanden.

8.

In plaats dat onze kommendant
Ons tot hulp zoude komen,
Maakte hy meer Seylen kant,
Om dat hy was in schroomen,
Daar twee Schepen van de vloot,
Mie meede dapper op hem schoot,
Maar een die was in vreezen,
Die is niet waart gepreezen.

9.

Maar toe hy zag dat ons bystant,
van Scheepen kwam vergrooten,
Toe ging hy terstont van kant,
En deedt geen meerder schooten,
Maar toe hy digt was by de vloot,
het geen ons nog 't meest verdroot

Dorst hem niet meer vertrouwen,
het was om de loef te houden.

10.

Toe ging hy daar van ons af,
Tot lof van deze Scheepen,
wy zaggen dat hy zeynen gaf,
Soo veel als wy begreepen,
Syn Sloep ging zetten buyten boort
het geen wy zaggen dit aanhoort
Onze kommedant wou spreken,
So als het is gebleeken.

11.

Aan stuurboort kwame zy aan boort
wy waaren zeer ontsteeken,
Toen ging den rekel heel verstoort,
Onze kommandant aanspreeken,
Gy zult myn hier van stonden aan,
Een van uw Scheepen geeven gaan
So niet ik zal verblyden,
k moet morgen met uw stryden.

12.

En neemen uw tot meynen prys,
Ons kommendant met beeven,
was zeer ontstelt wou op zyn wys,
hem doen prezenten geven,
En ging hem dog van stonden aan,
Om dat den Engelsman heen zoud gaan,
Heeft hem een kassie Thee gegeven,
Vol angste en vol beeven.

13.

Ons Scheepie sonk hant overhant,
De pompen konnen niet meer helpe
Wy deeden zeynen van bystant,
En zy deede ons helpen,

De sloepe kwaame by ons aan boort,
Ons Scheepie ging te gronde voort,
Zy deede ons verblyden,
Dat zy ons dog bevreyden.

14.

Toe deede wy daar onze best,
Om maar van boort te koomen,
Een ieder wou niet weeze het lest,
Wy vreesde voor de stroomen,
Toe werden wy terstont verdielt,
Om Concordia was vernielt,
Op resteerende kielen,
Daar hy ons deed beh. ielen

15.

Elk is daar op gebleeven hoord,
En een doot geschooten,
's Nagt zetten ons koers weer voort
Naar kadex onverdrote,
Maar een weynig teyd daar aan,
Een spaanse Vloot ontmoeten daar,
Wy Kaap Vinsent pasceerden,
En daar by ons konfieerde.

16.

Toe waaren wy alle verblydt,
En niemant meer in vreezen,
Daar wierd terstont ons aan gezeyt,
Waar dat wy moete weeze,
De loose kwam mee by ons aan boort,
En wy zeylde zo zaggies voort,
Tot kadex op de reede,
Daar leggen wy in vreeden.

17.

Maar wanneer wy kome hier van daan
Dat kan ik niet beschreyven,

Ik verwagt met 'er haast te gaan,
Ik hoop Godt met ons blyven
verders schey ik met digte uyt,
En maaken hier nu myn besluyt,
Myn pen wil niet meer schreyven,
Ik zal hier maar by blyven.

Op de Vreede geteekend en volkomen tot stand gebragt te Parys, op den 5. September 1783. tusschen de 5 Oorlogende Mogendheden.

Stem: Van Pere le Roi.

Weest nu al verblyd,
Want hoop van goede tyd,
Is nu voor de deur,
Tot welvaart en faveur,
Zo men hoort al om,
Door het Kristendom,
Dat de Vrede klaar,
Staet getekent openbaar,
Tot 't welzyn van het Landt,
Roept vivat t'allen kant.

2. De Staten van Holland,
Als ook meede van Vrieslant,
En Prins Willem mee,
Heeft geteekent ook de Vreê,
Al met Engeland,
Uyt liefde constant;
En ook Vrankryk,

Met den Keyser van gelyk:
Al die leeft is nu verblyd,
Met de zoeten tyd.

3. Weest nu bly van geest,
Jonk en Oud al om het meest,
Ieder monarch die zegt,
Dat de tyden zyn te slegt,
Voor de Ambagsman,
Die niet winnen kan,
Dat de Koopmanschap,
Weent tot de hoogsten trap,
Moet herleven t'allen kant,
Tot welzyn van het Land.

4. Hoord de wysheit al,
Van de Vorsten in 't getal;
Zy zeggen dat de Zon,
En haar straalen als een bron,
Vloeyen overal,
Op het Aardsche dal,
Door bevel van God,
En uit kragt van zyn gebod,
Moet verligten allen mensch,
Naar onze troost en wensch.

5. Ook de woeste Zee,
Met haar Klippen, Rots en Ree,
En haar havens zoet,
Waar door wy worde gevoet;
Zegge zy met vlyt,
Moet zyn in vryheit,
Het is God die leeft,
Die het al geschapen heeft,
Voor de menschen overal,
Die zyn op 't aardsche dal.

6. Goed en vrugten fyn,

Die in 't Noord en Westen zyn
In Oost-Indiënland,
Spanje, Vrankryk t'allen kant,
Zullen abondant,
Komen in dit Lant,
Al door hun bevel,
Met de reden wonder wel,
Dan het is van God naar wens,
Geschape voor den Mens.

7. Weest nu al verheugt,
En dankt God met volle vreugt,
En drinkt nu de Santée,
Op dat 't nu is peys en Vreê,
Dat met alle mensch,
En ook naar hun wensch,
Rake mag uit noot,
Om te kome aan zyn broot,
En God gaf het deze togt,
Dat het lang duren mogt,
En neem nu myn afscheid,
Met groote dankbaarheid.

Op het Zoenen van een Lief Aardig Meisje.

Stem: Jonkmans die wil gaen uit vryden.

1.

Ach hoe lekker is het zoenen,
Als 't een poezelig Meisje is,
Die haer acker laet bedoenen,
Dat op zyn tyd heel deugdzaem is;
Ach myn alderliefste hondje,
Hebt gy nu geen geld voor myn;
Want gy weet als dat myn mondje
Niet voor niet gezoent kan zyn.

2.

Kom ontvang dan nu de gelde,
In u hand myn lieve meid,
Sy daar van geheel ontstelde;
't Is voor u lieftaligheid,
Leg een kusse op u stoeltje,
Eer dat gy aen 't naeijen gaet,
Och myn alderliefste smoeltje,
't Kan in eer en deugd geen kwaed.

3.

Lieve zusje, lekker meisje,
Het geen ik geef 't is voor niet,
Als ik maer zomtyds een reisje
By u eens de gunst geniet,
Als gy in u bed gaet leggen,
En is bezet met minne pyn:
Dan kunnen wy het overleggen,
En tot ons genoegen zyn.

4.

Och mag ik u lieve borsjes
Even stryken met myn hand,
En myn mondje daer op zetten
Tot verkoeling van myn brand;
Als wy 's avonds gaene wandelen
In het maeneschyntje zoet,
Kunnen wy het schoon behandelen,
Als gy de splitte op een zy doet.

5.

's Avonds als wy zyn gekomen,
In het een of aar speelhuis,
Ziene zy ons aen voor vroome;
Maer voor 't naeije zyn wy tuys,
Maeken wy dan eens een aertje,
Met een paspeljé daer by,

Dat was van myn vaer een staeltje,
Toen hy by myn moertje ly.

6.

Wat zoude al de naeisters zeggen,
Als 'er nooit iets was gescheurt?
Dan zou al de naelden leggen,
En de naeister daerom treurt!
Want de naelt kan veel digt houwen,
Daer zy dan van pronken gaen,
Dat men ze wel mag beschouwen,
Al komen 'er veel klanten aen.

Ider een op zyn manier,
Wil volgen nu de Mooden,
Draagt maar een Schanslooper hier
Eer dat het werd verbooden.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Wat ziet men weer een wonder trand
Van moode in ons Nederland,
Ik bid uw die het hoord of ziet,
Stoord u dog aan den zanger niet:
Zy pronken prat ja door de stad,
Veel Schansloopers ziet men draagen,
Zy pronken prat ja door de stad,
Dog zinjeur en geen hemt aan 't gat.

2.

In Amsterdam gelyk men ziet,
De Schansloopers raeken tot niet:

Diese draagt loopt daer voor spot,
Elk roept wat kaele rot;
't Is te gemeen voor ider een,
Arm en Ryk ziet mense draagen,
't Is te gemeen voor ider een,
Ik wilse niet of ik draag 'er geen.

3.

Wat loopt 'er meenig door de stad,
Bedekken daer mee haer kaele gat:
't Is behoud voor meenig heer,
Zo blyven zy nog in haer eer,
Men zietse gaen in de Kolfbaen:
Of op een Beljaert te speelen,
Men zietse gaen in de Kolfbaen:
Zy hebben een Schanslooper aen.

4.

Is men onder wat slegt van kleer,
Een Schanslooper bedekt 't weer,
Laest zag ik een Boggel gaen,
Die had ook een Aperok aen:
Staen uw beene krom hangt hem maerom,
Zo kan men alles wel bedekken,
Staen uw beepe krom hangt hem maerom,
Maer den Zanger is dog niet dom.

5.

Het is tegenwoordig de meeste trand,
Een ronde Hoed met een goude band:
Het bedekt 'er meenig zyn eer,
Het leek wel een Kind in de lange kleer,
Naer 't fatzoen is het te doen,
Men zietse daegs met heele hoope,
Naer 't fatzoen is het te doen,
Henrikatters op haer Schoen.

6.

Laest een mof van 't kantoor,
Die liep met de pen agter 't oor,
Hy had een Schanslooper aen,
En draeyde zyn gat gelyk een Zwaen:
Stalbokken aen ziet men ook gaen,
Die wille ook al Schansloopers draegen;
Stalbokken aan ziet men ook gaen,
Een Schanslooper met Holsblokken aen.

7.

Daer is niemant dieze beeter past,
Als een Matroos en een Schippers gast,
Of voor die ter Zee moet gaen,
Om weer en wind op af te staen:
Liever een Menel voor een gezel,
Ik houw het beter met de Jassen,
Liever een Menel voor een gezel,
Al die 't leest die verstaet myn wel.

8.

Ik zeg uw Burgers voor 't lest,
Den ouwen trant is het alderbest:
Vat geen nieuwe moodens an,
Of men digt 'er Liedjes van,
't Is geen zwier voor Burgers hier,
Laat een ider die maar draegen,
't Is geen zwier voor Burgers hier,
De Joden volgen de manier.

Ziet hoe een Meisje van agtien jaaren,
Met haar Lief na Groenland is gevaaren.

Op een Aardige Vois.

Willem kornelis die aerdigekwant
Die wonder gaen vaeren/
Al naer Groenland/
Adjue dan myn Treijntje:
Adjue dan myn Lief:
Ik bedank u zoo dapper/
Voor u gerief.

2. **Adjue dam myn Treintje hout/**
Maer konstant: ik wil der gaen vaere
Naer het koude Groenland/
Wel Willem korneelisse:
Dat denk ik dog niet/
Dat gy myn zou laeten
In zwaer verdriet.

3. **Ik zalder jou volgen/**
Straks al opter daet:
Willem korneelisse/
Waer dat gy ook gaet/
Zy heeft Mans kleeren aengedaen/
En is zoo naer Enkhuyzen gegaen.

4. **Daer nam zy toen dienst/**
Voor Kok en zy kwam aen geen Roer

Het was op het zelfde Schip/
Daer haer liefste op voer.
Die kok was dapper die kok was snel
Die kookte die smookte/
Het was alles wel.

5. **Maer die kok die wiert slegter:**
Die kok die wiert siek/
Die kok die wier dickker/
Die kok wier mankoliek/
Men haelden den barrebier:
Die was daer wel getrouw:
Men zy dat hy wat ordonneeren zou.

6. **De Barrebier voelde/**
De pols van die kok: hy zeider
Dat is 'er voor waer geene jok:
Het is zer geen man/
Want daer zit de vrugt:
Zy zal hier nog baeren:
Wat aerdiger klugt.

7. **Men vroeg 'er de kok/**
Op het zelfde pas/ wie dat 'er
De Vader van dat Kintje was:
Zy zy willem kornelisse:
Dien aerdige kwant/
Daer ik mee ging vaeren/
Al naer het koude Groenlant.

8. **Men haelde Willem hornelisse/**
Toen op dat zelfde pas/
Men vroeg hem of hy de vader was

Zy baerde daer almetterspoet:
Twee jonge Zoontjes/
Wel was dat niet goet:
Maer ag zy was een jongen bloed.

9. **Een arm kraem vrouwtje/**
Wat zwaer verdriet: want doeken
Nog luuren die waren daer niet:
Zy ley daer haer kintje:
Toen in een Ton/
Zy solde zy lolde zy rolde/
Het rommende tom.

10. **Toen kwame zy daer in Groenland**
Daer trouwde zy voor de Predikant/
Haer vader die meende toen opdat pas
Als dat 'er zyn dogter verloren was:
Maer in plaets van een toen kreeg/
Hy 'er vier: was dat voor haer
Vader geen groot plaisier.

De Lof der Vryheid zingende Ongeveinst.

Op een Fraaije Wys.

DIe weldoet smaekt alleen 't zoet?
van waere vrolykheid/
die zig in ramp en tegenspoet?
Geduldig zig verblyd/
Syn reine wandel is een schilt
Waer op de bitse nyt
haer gifte pyle vrugteloos spilt/

Als zy haer glans verspreit?
dus is de pligt van ieder een/
Weldoen en wel te vreen.

2.

Gelyk de koesterende zon?
die de oorspronk is van 't ligt!
Zoo is 't weldoen ook een bron/
vooral ons broedere pligt!
Gelyk de zon aen plant en boom
En velt zyn zeege geeft?
Zo is 't weldoen ook een stroom/
van zege voortgestreeft!
dat alwaer hy zig werkzaem toont
't weldoen het meest beloont.

3.

Gelukkig dan die broederschap/
die deze sinspreuk eert?
Want daer de deugt van trap tot trap/
het ons ook dagelyks leert!
Zy haet geveinsde vlyjery?
Maer mint getrouwigheid/
Opregte vrientschap kieft haer zy?
Zy haet altoos 't vals gevly;
dus weeft getrouw aenhoort en ziet?
En zwygt al wat geschiet.

Tegenzang op Rozelinde.

Jonge Dogter.
Niemand kan myn bekooren/
Als Roselinden alleen/
Ik was liever nooyd gebooren/
Als brengen uw in Geween.

Jonge Dogter.
Gy weet dat ik ben zwanger/
En ben van u bedrugt/
En fopt my dog niet langer/
Zoo sprak zy met een zugt.

Jonkman.
2. **Hoe bitter valt het schelden/**
wat droefheid en wat pyn/
Ik hoop Godt zal myn leiden/
Op Zee myn Trooster zyn.

Jonge Dogter.
Minnaer houd op van klaegen/
Ik ben voor u te pand/
Gy staet in myn behaegen/
Daer is myn regterhand.

Afscheid aan de Jonge Dogters.
3. **Vaer wel schoon Rooselinde/**
Vaer wel myn liefste lam/
Ik kan geen schoonder vinde/
In het zoete Amsterdam/
Ik heb u belooft te trouwen/
Soo dra ik koom aen 't land/
En maaken van u een vrouwe/
Soette liefje houd u Constand.

Zeegen wensch.
4. **Ik gaa u hier verlaeten/**
Adju dan al te maal/
't Treuren kan niet baeten/
Genagt in 't generael/
Adju dan Vader en Moeder/
En Susters in 't Getal/
Dat Godt is uw behoeder/
En ons bewaaren al.

De Mannen hedendaags zyn erger als de Vrouwen,

In Modens waerd belacht als men die komt t'aanschouwen,
Zy kleden hun in 't Spaans, of Engels, Iersch of Frans,
Hier onder volgt den lof, meest van de kaal Jongmans.

Stem: De nieuwe wyze van de andere klap.

Van tyd tot tyd, heb ik gezeid
Of wel gezongen met vrolykheid
Van al de meisjes met hun çieraad,
Maar nu heb ik een anderen praat
hoe dat de jongmans spelen cadé,
Volgens de Modens kaal en caré.
Geen een ambagt, hoe klein geagt
Zy willen volgen de kaale pragt,
Wevers, Schoenlappers of Metselaar
Zy gaan al met een keu aan 't hair
Zy willen volgen den hogen moed
Al zyn zy maar eenen armen bloed.
Den Paraplu, wel suiker-blu
Zy zyn van drillen en lopen nooit mu
Den Paraplu moet zeker zyn bon
Goed voor de regen en ook voor de zon
om dat niet schiete zou 't schoon couleur
van dezen Jonker kalen monsieur.

Den ronde hoed, is ook wel goed,
In 't wit of rood van binnen gevoed,
Dat staat hun net als eenen matroos,
Die op de zee moet varen altoos
het staat gelyk een schippers gast
Die moet op Zee beklimmen de mast.
Dan zyn 'er nog zonder bedrog
Met witte hoeden ik zeg het nog
Dat staat hun gelyk als eenen Piero
Of eenen Meulder of merteko
zy pronken met hun linten en strik
Al zyn zy nog zo pover als ik.
Ik weet nog wat, hunnen crauwat,
Een witten neusdoek en boven dat
Een kamesooltjen ligt en galant,
Het komt byna tot aan den broekbant
Dat zy het moeten trekken omneer
En daar me spelen zy al fraai weêr.
Hunne Palak, ofte hunnen frak
Is ligt van deugden, hunnen kasak,
Boven de knien kort na den zin
En daar en zyn ook geen plooijen in
Zy zeggen 't is maar voor ons gemak
Ik zeg daar zyn geen schyven in de zak.
Hun gespen zyn, zilver in 't schyn
't Is om te volgen den poveren trein
Zy zyn groot op hun lieden schoen
Dat men ze zou aan koets paarde doen
Hun keu en fassen zyn gekrepeerd
't Schynt dat'er geen geld en mankeert.
't Is bovenmaat, menigen die gaat.
Met twee Horlogien goed of kwaad
Men kan niet zien hoe dat ze bestaan
En zo spreken zy de meisjes aan

Als zy een dochter krygen in 't net
Om hun te trouwen dan zyn zy vet.
Dogters voor 't lest 'k raad u ten best
Laat al die kalaers op hunnen nest
Kiest eenen Jongman voor uwen man
Die een stiel of goed Ambagt kan
En die de gasconnade verbrand
want 't zyn jongmans van goed verstand.

Van den Verlooren Zoon, tot Exempel getrokken uit het H. Evangelie van de H. Lucas, in 't 15. Cap. vs. 11.

Stem: Thrès.-adorable Bergere.

IN de Heilige Schriftuuren
Vind ik een exempel schoon
Waer dat Christus in figure
Spreekt van den verlooren Zoon
Dezen zoon was jong van Jaeren
Hy vroeg al zyn geld en goed[+]
Van zyn Vader met bezwaeren [+]vs. 12.
Hy en wilt hem niet bedaeren
hy was ryk in overvloed
Siet eens wat de Jonkheid doet.
Als 't den Vader had gegeven,
Doen is hy te paerd gegaen
Goud en zilver daer beneven
Met zyn beste kleeren aen[+]
Maer den Vader uitverkooren [+]vs. 13.
Sprak ach Zoon van my bemint
In de egte trou gebooren

Siet dat gy nooit gaet verlooren
Dat gy uwen Godt bemint
Die altyd den zondaer vind.
Doen ging hy in vreemde Lande
hy vergat zyn Vaders raed
Schenken, drinken veel der handen
Met persoonen slegt van staet
Dag en nagt zo ging hy zwieren
En hy dronk den koelen wyn
Met oneerbaer Venus dieren[+]
Slim van zeden en manieren [+]vs. 13.
Die bederf der jonkheid zyn
Vol miserie en venyn.
Sy wisten hem zo te streelen
Tot verdooving van den geest
Om syn paerels en juweelen
Om syn geld het aldermeest
Sy wisten hem zo te lokken
Tot dat was syn geld verbruid[+]
Dan zyn kleeren uitgetrokken [+]vs. 13.
En met knuppels en met stokken
Sloegen s'hem de deuren uit
hy moest vlugten als een guit.
Toen kwam daer met groot verseren
Eenen droeven dieren tyd'
Sonder geld en zonder kleeren[+]
hy was al zyn middels kwyt [+]vs. 16.
Door den honger ging hy eten
Met de verkens aen den trog
Maar zy hebben hem geheeten[+]
En den meester onverweeten. [+]vs. 16.
wie wou hem doen slaegen nog
Want hy hiel dit voor bedrog
Met de traenen in zyn oogen

Moest hy daer vertrekken gaen
Niemand had met hem medoogen
Syn jonk hert was zeer belaen,
Naekt en bloot verkout van leden
Met veel zugten pyn en smert
Moest hy bosch en veld doortreden
hy en had geen rust nog vreden[+]
Want den honger 't scherpe swaert [+]vs. 22.
Dat doorstak zyn jeugdig hert.
Doen dat hy met bitter zugten
Grooten Godt wilt my bystaen
Ik wil al myn zonden vlugten
En tot mynen Vader gaen.[+]
hy kwam zynen Vader nader [+]vs. 18.
En hy viel voor hem te voet
En hy sprak uit hertens ader
'k heb ge zondigd lieven Vader[+]
Dus ik bid u met oodmoed [+]vs. 20.
Dat gy my genaede doed.
Laet my uwen dienaer weezen
Minder als den minsten knegt
Maer den Vader uitgeleezen[+]
heeft hem aenstonds opgeregt [+]vs. 20.
hy onfing hem in zyn ermen
En hy sprak met blyden toon
Liefste kind 'k zal u ontfermen
Staekt uw zugten en u kermen
Syt gy den verlooren zoon
Gy zult hebben uwen loon.
Doen gaf hy hem schoone kleeren
Eenen gouden ring aen d' hand
En stelden hem in eeren[+]
Daer was alles abondant [+]vs. 22.
Een vet kalf wierd daer geslagen.

En daar volgd' een maaltyd schoon
En den Vader met behagen
Sprak myn kinders wilt niet klaagen
Maer verblyd u in persoon
Met dezen verlooren Zoon.
Oorlof broeders uitverkooren
Wy zyn zondaars groot of klein
Willen wy niet gaan verlooren
Laet ons keeren in 't gemein
Tot den Vader der genaden
Die zyn ermen open staan
Als wy onze zonden versmaeden
Hy zal onzen wensch versaeden
En in liefde weer ontfaen
Om in 't hemelryk te gaan.

Het Lied, neen het moet anders gaan.

Op een plyzierige Wys.

1.

Zyn kost te kunnen winne
En vol verliefde zinnen,
Geen eerbre Meid te minnen,
Is dit ook wel gedaan?
En elders gaan te stoeyen,
De braaven Dochters moeyen,
Nu duizend doen verbloeyen!...
Neen, dit moet anders gaan;

2.

Een Wyf om 't Geld te trouwen,
Syn Nimfje t'onderhouwen,

En zo naar heen te sjouwen,
Is dit ook wel gedaan?
Of erger dan die Guiten,
Eens anders Hof t'ontsluiten,
En daar te gaan vry buiten!..
Neen dit moet anders gaan!

3.

Wat dunkt U, jonge Heeren,
Slecht leeven, weinig leeren,
So zyn Geslagt t'ontëeren!
Is dit ook wel gedaan?
En toch als Hoog-gebooren,
Al droeg men Ezels-ooren,
Te worden uitgekooren!...
Neen dit moet anders gaan!

4.

Sich s'avons t'huis verveelen,
Sich Wyf en Kind t'ontsteelen,
Voor Kaart of Dobbelspeelen;
Is dit ook wel gedaan?
Dan nog als trotsche zotten
Met Eer en Pligt te spotten,
O waare Patriotte;...
Moet dit niet anders gaan?

5.

Een braave Koopmans natie,
Te noemen vrek en lacie,
Ei zeg eens, Heer van statie,
Is dit ook wel gedaan?
In ondeugt gantsch verzoopen,
Syn Rang te kunnen koopen,
De Deugd te laaten loopen;...
Neen dit moet anders gaan;

6.

Door kuipen of door dreigen,
Te doen de Vryheid zwygen,
Om zoo zyn wil te krygen,
  Is dit ook wel gedaan?
Of tegen zulke Bazen,
Te doen de Vryheid raazen,
Het vuur dus aan te blaazen,
  Neen dit moet anders gaan,

7.

Door eigen baat gedreeven,
Voo zich alleen te leeven,
En nergens om te geeven,
  Is dit ook wel gedaan?
Te denken in deez' uuren:
Het Land zal my wel duuren;
O Neêrlands Palinuuren,
  Moet dit niet anders gaan?

Lied van de Hoorndraagers.

Wys: Van de Koning van Pruysse.

In deeze vasten avond tyd/
Word meenig geheim ontdekt/
Het geen in 't jaar begrave lyt/
Wordt heeden nu verwekt
Het geen dient; in het ligt gebragt/
Tot een gedagtenis/
Denkt my die styl van hoorens draagt/
Die in florense is.

Hoe meenig aardig jonk gezel/
Gepaart door egten trouw/
Nogtans ervaaren in 't spel/
Draagt hoorens van zyn vrou/
't Is vader hier; 't is vader daar/
Cornelis draagt de broek/
Hy wiegt het kind als eygenaar/
Hy staat daar voor te boek.
Nou hebje van die akkermans.
Die zyn haar vrouw tot kruys/
Zy waagen hier of daar een kans/
Daar komt een klyntje thuys/
De vrou is quaat 't is gewis/
Zy maakt een groot misbaar/
Om dat zy geene moeder is
En haaren man is vaar.
Men vindtse van de eerste klas/
Gewillig en gemyn/
Sonder het vrouwelyk geslagt/
Die stam en wortel syn/
Ia selfs verpanden al hun velt.
Hun aangenaamste Land/
In die wort voor een hand vol gelt/
Wet hoorens zaat beplant.
Ia dat die vrouwe na manier/
Niet gingen buyten staat/
Daar zou zo meenig hoorens dier/
Niet loopen langs de straat/
Want al die geen die hoorens plant/
En haaren akker leent/
Zoo dat men in ons Vaderland/
Over dees dieren weent.
Eer ik myn pen leg aan een zy'/
Spreek ik tot groot en klyn/

Dat niemand denkt het is op my/
Want het gaet in 't gemeyn/
Want als die al te veel geschied/
Dat weer ons gansche Stad/
Niemand word met de Naam bediet/
Die schurft is krapt zyn gat.

Een Nieuw Lied.

Op een Aardige Wys.

1.

Myn gedagte die stelt myn in,
En gedenkt niet meer aan de min,
Maar gedenkt meer aan de stonde,
Die den tyd lang heeft gevonden;
Het is genoeg dat ik myn begeeft,
En voor u alleenig Leeft.

2.

Maar als ik gedenk aan den noot,
Ja dan gedenk ik aan het woord,
Al uit uw lieven mond tot myn gesproke;
Hand aan hand in een gesloten;
Toen ik tot u uit liefde spraakt,
Als gy myn maar nooit verlaat.

3.

Maar gy wist dat ik u minden,
Maar gy zyt verandert van zinnen,
Wilt dees wys nooit opgetogen,
Trouwheid was niet weggevlogen,
Vreemt gebroet dat werd gelooft,
Maar die ik minde is myn ontrooft.

4.

Daarom vraagt niet meer aan my,
Waarom dat ik treurig zy,
Want al myn hoop is nu verlooren,
Ik ben tot verdriet gebooren;
Goôn weet of daar ooit een dag,
Vrolyk voor myn weezen mag.

5.

Maar als ik zal begraven weezen,
Zo zult gy op myn graf steen leezen
Hier al in de duister graven,
Daar leid myn allertrouwst begraven
Die gestorven is voor zyn tyd
Puur uit liefde en tederheid.

Het Kermis - Matroosje.

Wys: Een nieuwe Matroozen Conterdans.

1.

'k Ben een AMSTERDAMS MATROOSJE!
'k Draag myn hoedje blyd en fier!
'k Neem een pruimpjen uit myn doosje;
'k Lust ook graag myn pintje bier;
'k Houd ook van myn lieve meid,
Die my kust en streelt en vleidt:
'k Houd van alle goede dingen;
'k Wil een Kermis-deuntje zingen,
Voor den Boer- en Burger-stand
Van het Vryë Nederland!

2.

Heitsa! meisjes nu gesprongen
Lustig rustig als een pop!

Toen myn Vaartje was een Jongen,
Sprong hy ook zo lustig op!
't Is toch Kermis, en 't is maar
Eenmaal Kermis in het Jaar.
Heitsa! hoepsa! Kermis-gastjes!
Maakt jou vrolyk! vult jou Bastjes;
Vrolyk zyn, dat is geen kwaad,
Als een ider houdt zyn maat.

3.

Ider moet zyn Maatje weeten:
Drink je meer, dan ben je zat.
Heb j' uw Maag te vol gegeeten;
Kyk; dan zit j' als een Jangat.
'k Spreek rond uit, zo als myn trom;
'k Wind 'er nooit geen doekjes om.
Burgers! Boeren; Dames; Heeren;
Houdt jou Kermis-pret met eeren;
Dit is Boer- en burger trant;
Daar mee groeit en bloeit het Land;

4.

Boertjes; zaagt je van jou dagen
Grooter zotheid op den loop?
Zoudt j' uw beste Koetje waagen
Onder eenen Stieren-hoop?
Boertjes; zo is 't hoofsche Bal:
Houdt jou Koetjes dan op Stal.
Vryërs houdt jou by uw Liefjes;
Mannen blyft by uw Geriefjes;
Dit is d' oude Boeren-trant,
Daar mee groeit en bloeit het Land;

5.

Burgers! gaat niet tureluuren;
Houd den Koekoek uit jou Nest.
Gingt gy s'Nagts op avontuure;

Wis hy kwam 'er in op 't lest.
Wagt u voor het Nagt-banket!
Gaat met Burger-klok naar bed.
Mannen Vrouwen dit geeft kragten,
Frissche kleur! gezonde nagten!
Dit is braave Burgertrant,
Daar mee groeit en bloeit het Land!

6.

Juffers, die met zyden Schoentjes,
Om een trantje gaat of toert,
Wagt u toch voor Kermis zoentjes,
Van zo meenig ryken ploert.
Wil je lange Kermis vreugd,
Paar dan met gezonde deugd.
Word eens Wys! (wy willen 't hoopen)
Laat de ryke ploerten loopen!
Dit is brave Juffers-trant,
Daar mee groeit en bloeit 't Land!

7.

Nu een Vaarsje voor de Heeren!
SOUVEREINEN van den Staat,
Die het gantsche Land regeeren,
En voor AMSTELS MAGISTRAAT!
Daar voor roepen wy Hoezee!
Dat het klinkt langs strand en rêe!
Vryheid Blyheid is hun zorgen;
Nuchtren avond, nyvren morgen,
Dit is braave Heeren trant,
Daar mee groeit en bloeit het Land!

8.

Zingt en danst en klapt de handen,
Ook voor onzen Admiraal!
Glaasjes vol tot aan de randen!
Drinkt op Vryheid altemaal!

Drinkt op Neêrlands beterschap,
Die is rechte Kermis-knap!
Beter tyden! beter zorgen!
Nuchtren Avond, nyvren morgen!
Dit is Neêrlands oude trant;
Daar mee groeit en bloeit het Land!

9.

Nu voor all' onz' Officieren
Nog een Vaarsje tot besluit,
Die met ons de Kermis vieren
By 't gebral van 't Oorlogs kruid,
Die op Keesje Tromp zyn maat
Dansen voor den vryën Staat:
Vivat al die Kapiteinen,
Met wier moed en deugd wy seinen,
Vivat d'oude Helden trant;
Daar mee groeit en bloeit het Land;

Een Nieuw Lied van de Bles.

Op een Nieuwe Voys.

1.

Singt nu ô Zang Godes,
Den Lof der schoone Bles,
Verspreid zyn deugt en gaaven,
Singt nu ô Zang Godes,
En Febus ligt ons voort,
Om zo zyn roem te staaven,
Zyn Van klinkt Holland door....
En volgt het zonne spoor....

Met een vliegent hert te draven,
Zyn Van klinkt holland door.

2.

Dat Eedel aardig dier,
Van schoone draft zo vier,
Als seldzaam Oogen zaagen,
Dat Eedel aardig dier,
Spreid zig zyn roem ten toon,
Laat hem geen preis ontjaagen,
Spant rys op rys de kroon....
Daar de prys word aangeboon....
Met een algemeen behaagen;
Spant rys op rys de kroon.

3.

Dat pronkjuweel der mast,
Dat vliegend Pigast,
Doe hier zyn gaaven blyken,
Dat pronkjuweel der mast,
Doet in zyn sesde Jaar,
Al meenig draaver wyken,
Dat bleek in het openbaar....
Ging vyfmaal naar malkaar....
Met al de pryzen stryken,
Dat bleek in het openbaar.

4.

Hy kwam de sesde maal,
In volle zeegenpraal,
Het oog zig blint gekeeken,
Hy kwam de sesde maal,
En wort van kamp tot kamp,
Gelyk ons is gebleeken,
Het puikje van ons Land....
Heeft ook aan Katwyk strand....
Na en korte prys gestreeken,
Het puikje van ons Land.

5.

Liefhebbers weygert niet,
Als gy nu de Bles ziet,
Met gloorie galm bestreeken,
Liefhebbers weygert niet,
En schoon dat moedig Paart,
Deelt met zyn Lof en gaaven,
Dat Blessie blyft vermaart....
Dat hy met een slinkse vaart....
Kwam als een Vogel zweeven,
Dat Blesje blyft vermaart.

Lieffelyke Zamenspraak, tusschen een Herder en een Herderin.

Op de Wys: Van de Organist.

ACh hoe dwaele myne zinne/
Als ik trek de velde inne/
Met myn schaepen om te raepen/
Vreugde ten allen kant zeer plaizant/
Ik hoor de vogelen in de weij/
Met veel zang en melodij/
Het maekt vreugde al in 't zoete dal/
Al met een lieffelpk geschal/ overal.
Kom ik by de groene dreven/
Daar myn veld godin geprefen/
Komt te zingen moije dingen/

Ia het groene kruyd overluyd/
Sy zit by haer schaepkens plaisant/
Ai by den groene Waterkant/
De Nimphjes al met bly geschal/
De vogelen zingen al in het dal.
Liefste veld Godin gepresen/
Laet my uwen herder weesen/
Herderinne pronk Godinne/
Die myn hert nu ontsteld op het veld/
Ag mogt ik uwen Herder zyn/
Dan was genezen myn smert en pyn/
Schoon herderin toont wedermin/
Want gy onsteekt myn hert en sin door de min.
Herder al u minne klagten/
Ik in 't veld hier niet zal achten/
Ik help behagen heele dagen/
In de vogelen al met geschal/
Het fluyt het kwinkeleert altyd/
In het veld vol lieffelykheyd/
Het maekt geweld in 't open veld/
Dat myn hert en sinnen streelt met geweld..
Kan ik dan geen troost verwerven/
Zoo moet ik van droefheid sterven/
Veld Godinne die ik minne/
By u schaepkens al in het groene dal/
Ziet gy niet de vogelen al/
Paeren in het groene dal/
Het fluyt altyd vol minsaemheyd/
Zoo is myn hert en ziel veryd nu met vlyt.
Herder staeks u minne klagten:
Want ik kan al u gedachten/
Wy zullen treden nu met breden/
In den echten band zeer plaisand/
Daet is op trouw myn rechter hand/

By myn schaepjes heel plaisant/
Kom Nimphjes al met bly geschal/
En maekt nu vreugde al met geschal.
Apollo wilt nu vergaeren/
Mufa speelt nu op de snaeren/
Zang-godinne kloek van sinnen/
Blaest op de simval met geschal/
Maekt een lieffelyk geluyt/
Op de Hovo en de fluyt/
Maekt breugde al in 't groene dal/
U met een lief geschal overal.
Herders wilt nu ook gaen vlechte/
Een krans van Violette/
Met bloeme schoone wel ten toone/
Hoor myn herderin in begin/
Blaest ook met een zoet geschal/
U op de walt-horens al/
In 't groene kruyt al voor myn bruyd/
En daer mee is de bruyloft uyt tot besluyt.

Een Lied op de Toverlantaaren.

Op een Aardige Wys.

Hier kom ik al aan te stryke,
Heb gy zin en wilt gy kyken,
Hier in deeze gaat mooi plaats,
En hoe moye staat die moye tuspe moi Roos,
Toverlantaren in fraai korious.
Hier kunt gy zien een vertoning,
De byje de swerver die geven de honing,

De boer die krygt het was zo net.
Zoo fraai van pas het is beste wat ik verkoos,
Toverlantaren fraai korious.
Hier kan gy zien een ander blyden,
De Moriane ziene moye schazen ryje,
Hoe dat zy na malkaar ryje algaar
Boer en boerinne en de matroos,
Toverlantaren en fraai korious.
Hier kent gy zien ik durf het niet zeggen,
Een moije myd by een Jongman leggen,
Maar al wat zy doen getast en gezoen,
Maar gy moet 'er niet worden om boos,
Toverlantaarn fraai karious.
Nu zal ik gaan myn lied besluiten,
Het kost niet veel geld het kost maar agt duyten
Het is die mamesel soo net zoo frai soo wel
Het is ter nog een uyt de ouwe doos
Toverlantaren en fraai karjous.

Het Hedendaagze Leven der Liedzangers.

Op een mooije Wys.

1.

Aanhoord 't Zangers leven aan:
Hoe wy ons gelt vergaren,
Als wy maar op een Stoeltje staan,
En zingen nieuwe maren,

Winnen wy veel, 't moet door de keel
Het geld moet zyn verzopen,
Al zou men kaal, nog altemaal,
Naakt zonder kleeren lopen.

2.

Win ik een gulde drie of vier,
Die stel ik uit op renten
Aan de waardin voor wyn of bier,
En trek in Bachus tente;
Al loopt gewin, myn keelgat in
Myn geld dat raakt ten enden
Dan trek ik voort, regt uit de poort,
Weder na kalis bende.

3.

De Zangers worden weinig ryk,
Hun schoenen blyven steeken,
Meest in de modder of de slyk;
Zy zuypen heele weeken!
Het Brouwers zop, moet door de krop
Men brouwt niet voor de Verkens,
Men drooge keel, vermag zoo veel,
Nog leef ik zonder werken.

4.

't Is waar ik zoek het werken niet,
Ik hou men aan het ligten,
Als hier of daar wat vreems geschiet,
Een Liedje gaan ik digten;
Dan zing ik hier, tot myn plyzier,
Voor die het wil aanhoren,
Van werk verlost, en drank en kost,
Die word voor my geboren.

5.

Want staan ik op een stoel of bank,
Dan roep ik aan de Boeren:

Ik geef drie Liedjes voor een blank,
Za wild uw geld eens roeren,
Dat boere geld, is haast besteld,
Wanneer ik raak aan 't smullen,
Al ben ik zat, van 't brouwers nat,
Myn darmen moet ik vullen.

6.

Myn zak is van een duyvels vel,
Daar kan geen kruys in blyven,
En daarom word myn Griet zoo fel
En komt dikmaals te kyven,
Als ik myn keel, geef wat te veel,
Ik zuyp myn om te barste,
Ik laat haar staan, vast agter aan,
En leer haar lustig vaste.

7.

Zy vond my gisteren op gelag,
't Is waar ik waar beschonken,
Zy gaf my meenig harde slag,
Maar nu zoo loopt zy pronken,
Zy zei kapoen, 't is vuyl vatzoen,
Zy doet my lopen zingen;
En ik dan moet, op staande voet,
De deur weer uit gaan springen.

8.

Van 't zingen word myn keel zoo droog,
En nog moet ik al zwygen;
Een Vrouw zou springen pieken hoog,
Om zoo een man te krygen.
'k Ben goet en als, ik ben geen wals,
Ik zal 't in 't vlaams wel brengen,
Blyft ongetrouwt, en wagt u stout,
Van al die valiche krengen.

9.

Tot Roomen zou ik garen gaan,
Als ik 'er was ontbonden;
Want als wy raken aan het slaan,
Wy vegten als twee honden.
Was ik ze kwyt, in deze tyd,
Het trouwen zou ik staaken,
Ik weet geen raad, tot myner baat,
Hoe ik ze kwyt zal raken.

10.

Wel aan die nog te trouwen staan,
En wagt uw voor de Grieten,
Zy hebben tongen als fenyn,
Het zou uw ook verdrieten!
Die niet en kan, 't Zy Vrouw of Man,
Of die dit Lied mishagen,
Die kan voorwaar, Een stuyver maar,
Vier blaadjes meede dragen.

Een Jonkman beklaagende zyn Trouw.

Stem: Van de Organist.

JOngmans hoort myn droevig klagen
Wat ik plagen, moet verdragen,
'k Heb het Minnen gaan beginnen,
Al om 't geld en goed, met 'er spoed,
'k Heb myn trouw gegeeven aan een Saar
Zy is maar Vyf-en-Sestig Jaar,
'k ben Jong en Pront, maar heel doorwont
Wy leeven nu als Kat en Hond, ongesond.

2.

Anders hoor ik heele daagen,
Niet als kuggen ende klaagen,
Knorren, kyven, d'oude Wyven,
Zyn altyd vol verdriet, zo men ziet,
Als ik lag dan ziet zy als een lim,
Als ik Fluyt, dan hoor ik weer gegrim
Als ik dans of spring, of dat ik zing,
Dan kyft zy als een duivelin, die zottin

3.

Als wy eens zyn goede vrinden,
Dat ik gaan met myn beminde,
Om te wand'len, of te hand'len,
Van vreugde of kermis, voor gewis,
Ik en mag geen Jonkheid spreeke aan,
Of zy zou my wel met vuyste slaan,
Dan is 't weer gekyf, op myn lyf,
So heb ik altyd tyd verdryf, met dat wyf.

4.

'k Meende dat zy haast zou sterven,
Dat ik zou haar schyven erven,
Maar haar tronie die Caronie,
Met haar berimpelt vel is zo snel,
Dat ik vrees nog eerder dood te zyn
Daarom moet ik tegen het chagryn,
Kiezen Pot en Kan, als een braaf Man,
En neeme 'er een goed leven van, nu endan.

5.

Oorlof Jonkmans die wilt paren,
Wilt u zinnen wel vergaaren,
Oude Vrouwen, wilt die schouwen,
Want het is zelden goed, myne bloed
Trouwt nog liever met een Jonge Meid,
Dan zult gy passeeren uwen tyd,

Met contentement, zonder ellend,
So blyft gy een braave vent, en present.

Herder en Herderinne-Zang.

Stem: Gelyk de schoone bloempjes kwyne.

1.

ALs Luciaan die schoone Herderinne,
Haar gewolde vee dreefte velde inne
Kwam haar Damon te gemoet,
En hy heeft haar mindelyk gegroet. bis.

2.

Goon groet uw lieve Sielsvrindinne,
Ag moog ik uw opregt beminne,
Want uw schoonheit die my toelonkt,
Die heeft my met min ontfonkt. bis.

3.

Want uw oogjes als corale,
Ag kon ik uw schoonheit maar afmaale,
En uw lieve neusje als Ivoor,
Uw schoonheid klinkt de weereld door. bis.

4.

En uw lieve schoone wangen,
Die zyne met roode Roosjes behange
En uw Halsje gelyk een Swaan
Gy zyt nog schoonder als Diaan., bis.

5.

Ag lieve schoone Herderinne,
Draag my maar toe uw zuiv're minne.
Ik zal u altoos zyn getrouw,
Als een opregte Man zyn Vrouw. bis.

6.

LUCIAAN.
Ag Damon als gy myn opregt zal minnen,
Dan zal ik altoos blyve uw Vrindinne,
En diene uw opregt en Trouw,
Gelyk de pligt is van een Vrouw. bis.

7.

TE ZAMEN.
Kom nu Herders en Herderinnen,
Laat ons dit Feest met vreugt beginnen,
Speelt op Bas Fiool en Fluit,
Ter Eeren van Bruidegom en Bruid. bis.

Nieuw Zeemans-Lied.

Stem: Ach wat is het menschen leven.

O Maan! o sterre ligten,
Hoe schoon is uwen glans,
Waar voor myn Oog moet wigten,
Als ik aanschouw den trans,
Van het geheele ronden.
Die myn al op dees wagt,
Steeds aan malkaar verbonden,
Verselt al op dees nagt.
Als ik aanhoor den baaren,
Het ruyzen van den zee,
Nephtunis met zyn snaaren,
Die myn verselt al ree,
Dan denk ik in het duyster,
O Zee van overvloed,
Die door zyn roem en luyster,
Steeds rykt na haaren vloed.

Ik Zeehelt die het leeven,
Den Landman onderschraagt,
Ik moet myn gaan begeeven,
Waar storm of wind myn jaagt,
Als ik by duysteren nagten,
Berooft ben van het gezigt,
De wind steeds op moet wagten,
Waar na ik myn koers rigt.
Dan denk ik meenigmaalen,
O Zeeman dien het zant,
Voor de Vaderlandsche paalen,
Steeds houwd tot onderstant,
Tot Land en Akkerbouwen,
Door uwen komst alleen,
Den Bakker en den Brouwer,
Moet blyven op den been.
Vier glaazen reeds geslaagen,
Myn wagt is half uit,
Waar mee ik met behaagen,
Het einde vroolyk sluyt,
Maar wat zie ik van verren,
Verryzen door het gezigt,
Die lieven morge sterren,
En het aangenaam dagligt.
Dat hier in mynen oogen,
Schynt als een zilveren zon,
Die door zyn groot vermoogen,
Reist uit zyn klaare bron,
Maar vast het is agt glaazen,
Myn wagt is reeds gedaan,
Nepthtunis wilt niet raazen,
Want ik wil rusten gaan.

Vermakelyke Klugt, van een Boer genaamt Jan de Duyvel.

Stem: Moeder ik heb den Keyzer gezien.

Vriende ik weet een viese klugt,
Gy zult lachen met genugt,
't Is van eenen zotten Boer,
Een ieder heeft zynen toer,
Hy woonde een uurtje buiten de stad,
Dronk hem alle dagen sat,
't Was zyn vrouw een droevig spyt
Den knegt en ook de meyd.
Den knegt die sprak heel disperaat,
Zoo dat hier niet anders gaat,
Dan zal ik verhuyzen gaan,
En ik laat alles staan,
Of laat my van dezen nagt,
Doen het geen ik heb gedagt,
Ik zal deeze zatte pry,
Doen leven gelyk als wy.
Het vrouwtje sprak verblyd van geest
Zout gy dezen zatten beest,
Dan nog konen wenden af,
Ik zal u beschenken braaf,
En nog maaken een nieuwd kleed.
Zonder dat het niemand en weet
Maar zyn lyf geen schaden doet,
Den knegt die zyd' dat is goed.
Den knegt die kleede hem in een vel:
Gelyk den duyvel uit de hel,
En hy lag op zyn loer,

Voor dezen zatte Boer,
Het was in den avont laat,
Dat hy swymelde langs de straat,
En toen kwam hy dronken t'huys,
Hy maakte een groot gedruys.
Hy vloekte als een booze geest,
Deezen boer en zatten beest,
Hy sloeg zyn vrouw en ook de meid.
De knegt die dagt 't is myn tyd,
Hy liet hem vallen door de schouw,
Hy pakte de meester by zyn mouw,
Hy liep 'er mee de schoorsteen in,
't Is nog maar een begin.
Hy kroop 'er mee de schoorsteen uit,
Den boer die schreeuwde overluyt,
Ach! myn heer den duyvel goed:
My dog nu geen kwaad en doet;
Houd dog op voor dezen keer,
Ik wil doen geen zonden meer,
Ik zal doen al wat ik kan,
Gelyk als een eerlyk man.
Ligt dan daar, gy zatte boer,
In den drek al op de vloer,
De knegt liep stilletjes weer in huys
Hy maakte doe niet veel gedruys
Hy kleede hem weer op 't zelfde uur
De boer die klopte al op de deur
En sprak bedroeft van sin
Ach! vrouwtje laat my dog in.
Het vrouwtje sprak ach kameraad
Leeft gy nog, ach lieve maat
Want ik beef gelyk een ried
Van dat daar is geschied
Waar vloog gy daar zoo naar toe

De boer die sprak ik weet niet hoe
Maar ik zal 't u zeggen gaan
Gelyk ik heb verstaan.
Het was de duyvel boos en vals
Hy brak my byna de hals
Hy verweet my alle myn kwaad
Gy weet wel hoe dat het gaat
En hy wou my wreed en vel
Nog gaan sleepen al naar de hel,
En ik riep ach, ach, myn heer
Pardon voor deeze keer.
Hy liet my vallen op den grond
In den drek of in den stront
Zie hoe dat ik ben gesteld
Van allen dat groot geweld
Ik vraag nu vergiffenis
Het vrouwtje die waste hem voor gewis
Van zyn hooft tot aan den voet
Siet wat dat de liefde doet.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangenaame Wys.

1.

De geneugelyke Amaril,
Bemind de knaap Martil,
Was doof door al zyn klaagen,
Doen sprak de looze Min,
Een maagt moet liefde dragen,
't Zy my mee, of teegen zin, bis.

2.

Ik wil deeze herder helpen,
Niemant kan zyn wonden stelpen,
Zy nam fluks het beeltems aan,
Van een Roos met douw belaan,
't Meisje plukte die met haar hant,
Voorts voelt zy de liefde brant.

Een Nieuw Lied.

Op een Bekende Wys.

1.

Wat zoete vreugd,
In myne Jeugd,
Wat zoetigheid heeft men ontfange,
Wat een plysier,
Gevoel ik hier,
Ik leef gerust in menig dangier,
Ik heb getrouwd een zoeten maagd,
Die my wederliefde draagt,
Dat zoete kind;
Myn zeer wel bezint,
Zy zal altoos van my zyn bemind.

2.

Wy zyn gepaard,
In min vergaard,
Niet om 't gelt maar om 't goet leven,
Wat ons ontmoet,
't Zy zuur of zoet,
Wy zyn contant, behouden ook moet,
Want de Schepper die daar leeft,
Yder een zyn voedzel geeft,

Die maar betrouwt
En niet verflout,
Zal altoos hebben zyn onderhoud.

3.

Myn kinders teer
Die van den Heer,
Ons door zyn gunste zyn gegeeven
Uit liefde zoet,
Sy worden gevoet,
Sy hebben al haar behoed,
Al gaan zy niet in het spaans gedost
Dog zy hebben ook de kost,
Van tyd tot tyd,
Syn wy verblyd,
Wy Voeden ons uit liefde en vlyd.

4.

Hoe meerder gewin,
Hoe meerder min,
Hoe meerder kinders, hoe meerder liefde
God zorgt ook mee;
Gelyk hy dee,
Eertyds in Cana in Galilee,
Wat is 'er grooter vreugde zoet.
Als te zien u vlees en bloed,
Opgroeije schoon,
Voor Godes throon,
Die ons daar voor zal geven loon.

Het verdraagzaam leeven van een Mensch.

Stem: Wat is 't schoon, enz.

1.

ZUllen dan myn levensdaagen,
Aan het noodlot verbonden zyn?
Zal het zugten en het klaagen,
Weezen steeds het lot van myn?
En myn overal verzellen,
En vervolgen tot myn asch:
Om myn helaas te vertellen
Hoe ongelukkig dat ik was.

2.

Nacht of dag kan ik niet duuren,
Als ik de wereld overdenk:
Ik moet de levenslooop betreuren!
Dat het in myn herzens krenk,
Men ziet het dog hier dat de boozen
Alles na haar lusten doen,
Het spreekwoord zegt de Godloozen
Groeijen de roozen op haar schoen.

3.

Wat mag dog de oorzaak weezen,
Dat myn alles tegen gaat,
Nooyt geen blydschap zonder vreezen,
Geniet ik in myn levensdraat;
Daar een ander kan roozen plukken,
Kryg ik doorne in myn voet
Wat ik doe niets wil myn lukken,
't Is al ramp en tegenspoet.

4.

'k Wil liever hier in armoed leven,
Als in weelde voort te gaan,
Daar komt een tyd dat men zal beven
Als men voor Gods troon zal staan;
Het is nog beter hier te lyden,
Als namaals de helsche pyn!
Ik moet het stellen aan myn zyden,
Ach mogt ik in den Hemel zyn.

5.

wat baat ons het ydele klaagen?
Het helpt niet aan onze staat;
een beeter lot te zullen draagen,
Als ons geluk-star eens opgaat.
Syn wy niet berispens waardig?
Dat men wanhoop in zyn druk
Goôn zyt ons dog eens genadig
Dan keert rampspoed in geluk.

6.

Den druk die zal in vreugt verkeren
Wat baat ons hier de ydelheid,
Leeft dog niet naar u begeeren,
Het is hier maar een korte tyd,
Wat helpt danssen en de springen;
En de juygen overal,
Liever in de Hemelingen,
Daar men haleluja zingen zal.

Register.

A.

Adieu dan Vaderland en vrinden. *Dit Lied vermeerdert.* 22

Ach hoe lekker is het zoenen. *Op een Lief Aardig Meisje.* 50

Ach hoe dwaalen myne zinnen. *Zamenspraak tussen een Herder en een Herderin.* 75

Aanhoord 't Zangers leven aan. *Op het hedendaags Leven der Lied Zangers.* 78

Als Luciaan die schoone Herderinne. *Herder en Herderinne-Zang.* 83

D.

De dood is 't niet. 16

Die weldoet smaakt alleen 't zoet. *De Vryheid zingende ongevynst.* 57

De geneugelyke Amaril, 88

H.

Hoe lang zal ik bedroefde minnaar blyve. *Minnaarsklagt.* 34

Hier kom ik al aan te stryken. *Op de Toverlantaaren.* 77

I.

Ik ging my lestmaal eens vermyden. *Aardig Lied van een Bloemist en Tuinmeisje.* 14

Is het schoon het Menschdom te verpligten. *Op het Manuaal.* 24

Ik kwam lestmaal op een vroege morgen. *Herders-Lied.* 39

In de Heilige Schriftuuren. 62

In deze vasten avond tyd. *Op de Hoorndraagers.* 67

Ik ben een Amsterdams Matroosje. *Het Kermis-Matroosje.* 70

K.

Komt vrinden luystert na dit lied. *Op het Haane- en Henne-Gepik.* 11

Komt hier al by geloopen. *Berouw van een jonge Maagd over haar Maagdom.* 17

Kom hier Oost-Indies vaarders al. *Op het Schip Concordia.* 43

L.

Laast toe Files lag te droomen. 21

Laast lag ik en sliep ik in 't groene veld. 27

Lestmaal ging ik door het veld. *Vermakelyke Minneklagt.* 29

Liefje u zoet wezen. *Minne-Lied.* 32

Luistert vrienden altemaal. *Van de Galfon.* 35

M.

Malbroek gaat ten Oorlog vaaren. *Op de Dood van Monsieur Malbroek.* 3

Malbroek s'en va en guerre. *Op de Dood van Malbroek in 't Fransch.* 7

Myn gedagten die stelt myn in. 69

N.

Nu heb ik weer wat nieuws aan de hand. *Op de Huis-Timmerlieden.* 13

Niemand kan myn bekooren. *Tegenzang op Rozelinde.* 58

O.

O Maan! ô Sterre ligten. *Nieuw Zeemans-Lied.* 84

S.

Sa jonkheid weest nu al verblyd. 37

Singt nu ô Zang-Godes. *Op de Bles.* 73

V.

Van tyd tot tyd, heb ik gezeid. *Op de hedendaagze Modens.* 60

Vriende ik weet een viese klugt. *Van een Boer genaamt Jan de Duyvel.* 86

W.

Wakker op verliefde geeste. *Lof van Rozemond.* 41

Weest nu al verblyd. *Op de Vreede getekent en tot stand gebragt te Parys.* 48

Wat ziet men weer een wonder trand. *Op het draagen van Schansloopers.* 52

Willem Cornelis die aardige kwant. *Van een Meisje van* 18 *Jaaren, die na Groenland is gaan vaaren.* 55

Wat zoete vreugd. 89

Z.

Zyn kost te kunnen winnen. *Neen het moet anders gaan.* 65

Zullen dan myn leevensdagen. *Het verdraagzaam leeven van een Mensch.* 91

J.

Jonkmans hoord men droevig klaagen. *Een Jonkman beklaagende zyn Trouw.* 81

E Y N D E.